

சொல்

பெண்ணியத்தின் மகத்துவம்



ஆண், ஆண்மை

R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD

சொல்

பெண்ணியத்தின் மகத்துவம்

முதலாம் காலாண்டு - 2009
ISSN 1391-958X

கௌரவ ஆசிரியை
காயத்ரி டிவகலாலா

சரவை நோக்கு
குகந்தி குகநேசன்

அட்டை மற்றும் பக்கங்கள் வடிவமைப்பு
வேலாயுதம் ஜெயச்சித்ரா

கேஸீச் சித்திர வடிவமைப்பு
கமலா வாசுகி



சஞ்சீகை வெளியீடு

பெண்கள் தொடர்பு ஊடகங்களுக்கான கூட்டமைப்பு,

174, அல்விஸ் ஒழுங்கை, காசல் வீதி,

கொழும்பு 8, இலங்கை.

தொலைபேசி : 94-11-5632045 / 5635900

தொலைநகல் : 94-11-2690192

மின்தபால் : womedia@sltnet.lk அல்லது options@sltnet.lk

நாம் சொல்ல விரும்புவது

சமூகத்தால் ஆண் - பெண் இருபாலருக்கும் இருக்க வேண்டிய பண்புகளும், குணாதிசயங்களும் வரையறுக்கப்படுகின்றன. ஆண், ஆண்மை எனப்படும் அடையாளங்கள் பெரும்பாலும் ஆண்களின் உடலோடு (Male Body) தொடர்புடையதாகவே அமைகின்றன. அத்தோடு இந்த ஆண், ஆண்மை எனப்படுபவை பெண், பெண்மை என்ற அடையாளப்படுத்தலிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டதாகவே அமைகின்றது. திருமணம் மற்றும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையில் மட்டுமே இருக்கக் கூடிய பாலியல்பு என்பவை மேற்கூறப்பட்ட ஆண்மை பெண்மை என்னும் வரையறைகளுக்கு இன்றியமையாதவை ஆகின்றன. இவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டே இயல்நிலை, இயற்கைத் தன்மை மற்றும் நெறிபிறழ்வுத் தன்மை (Abnormality) என்பன விளக்கப்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக ஓர் ஆண் இன்னோர் ஆண் மீது காதல் வயப்படுதலை நெறிபிறழ்வுத் தன்மை அல்லது இயல்பு கடத்தல் என்ற அடிப்படையில் சமூகத்தால் ஒதுக்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறாக சமூகத்தால் உருவாக்கப்படும் ஆண்மையையும் பெண்மையையும் விளங்கிக் கொள்ளுதல் அவசியமான ஒன்றாகும். ஓர் சமூகப் பிரச்சினையையோ அல்லது ஓர் குறிப்பிட்ட விடயத்தையோ விளங்கிக் கொள்ள வேண்டுமாயின் அந்த சமூகத்தில் இருக்கும் ஆண்மைகளையும் பெண்மைகளையும் விளங்கிக் கொள்ளுதல் இன்றியமையாமையாகிறது. உதாரணமாக இவ்விதழில் வெளியாகியுள்ள ஆண்மையைக் கட்டுடைத்தல் என்ற கட்டுரை வன்முறையினை எவ்வாறு ஆண்மை விளக்கப்படுத்தலூடாக விளங்கிக் கொள்ளலாம் என்பதை சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றது.

ஆரம்ப காலத்தில் பெண்ணுரிமைக் கோட்பாட்டுடன் தொடர்புபட்ட வினைத் திட்டக் கோட்பாட்டாளர்களும் (Activists) ஆய்வாளர்களும் பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தினர். அக்கால கட்டத்தில் (1940,50,60 களில்) பெண்ணடிமைத் தன்மையும் அதனை ஒழிப்பதற்கான செயற்பாடுகளுமே முக்கியம் பெற்றிருந்தன. பெண்ணுரிமைக் கோட்பாட்டு இயக்கமானது காலப் போக்கில் பல மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. அந்தந்தக் காலகட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பிற கோட்பாடுகளிலும் இது தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. உதாரணமாக மாச்சிசுமும் பெண்ணியமும் மற்றும் சமநிலைக் கோட்பாடும் பெண்ணியக் கோட்பாடுமாகும். இதன் விளைவாக பல்வேறுபட்ட பெண்ணியக் கோட்பாட்டுக் கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டன. Joan W. Scott என்பவர் பால்வகை அல்லது பால்நிலை எனப்படுவது ஓர் பகுப்பாய்வுக் கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார். (Scott, J, 1986)

பல ஆய்வுகளுக்கும் மாற்றங்களுக்கும் உட்படுத்தப்பட்ட பெண்ணியக் கோட்பாட்டில், ஆண் ஆண்மைக் கோட்பாட்டின் தெளிவும் அவசியமானதொன்று என்பது உணரப்பட்டது. பால்வகை அல்லது பால்நிலை பற்றி ஆராயும் போது தனியே பெண்களை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளாது பெண்களிற் கு இருக்கக் கூடிய அல்லது இழைக்கப்படுகின்ற பிரச்சினைகளை ஆண் ஆண்மை என்பன ஊடாக அணுகுதல் அவசியமாகிறது.

இந்த அடிப்படையில் உருவாகியதே இவ்விதழ். இதுவரை காலமும் பலவாறான கருப்பொருட்களைக் கருத்தில் கொண்ட சொல் இம்முறை ஆண், ஆண்மை எனும் கோட்பாடுகளை கருப்பொருளாக்கியுள்ளதில் மகிழ்ச்சி. ■

சொல்

வீடுக்கு 0 அறைகூவல் !

2009^{ம்} ஆண்டின் முதலாவது சொல் உங்களை வந்தடையும் இன்றய கால கட்டத்தில் மூன்று முக்கியமான விடயங்களுக்கு நாம் முகங் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

- ஒன்று, நீண்ட காலமாக மிக மோசமான முறையில் நடைபெற்ற யுத்தத்தின் கொடூரமான விளைவுகளுக்கு உள்ளான மக்களின் வாழ்வு.
- இரண்டாவது, நலிந்து போகும் ஜனநாயக விழுமியங்கள்
- மூன்றாவது, நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துச் செல்லும் வாழ்க்கைச் செலவும், பொருளாதார நெருக்கடியும்

பயங்கரவாதத்தைத் தோற்கடித்தமையையும், யுத்த வெற்றியையும் பற்றிய ஆர்ப்பரிப்புகள் எம்மைச் சுற்றிலும் ஒங்கி ஒலிக்கின்றன. யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட இரு தரப்பினராலும் மாறி மாறி மேற்கொள்ளப்படும் பிரசாரங்களினதும், வீரதீரப் பிரதாபங்களினதும் உரத்த சப்தங்களில் போருக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்ட மக்களின் அவலங்களும், அவர்களது குரல்களும் அமிழ்ந்து போகின்றன. “மீட்கப்பட்டதாகக்” கூறப்படும் மக்கள் பாரிய உடல், உள வேதனைகளிலிருந்து இன்னும் மீள முடியவில்லை. முற்றிலும் மீள்வது சாத்தியமா என்ற கேள்வியை எழுப்பக் கூடியதாகவும் சந்தேகங்களை கிளப்பக் கூடியதாகவுமே அவர்களது நிலை காணப்படுவது ஆரவாரத் திரைகளை நீக்கிப் பார்க்கும் போதே புலனாகும்.

யுத்தம் மக்களின் வாழ்க்கையை மிகவும் பாதித்து எதிர்கால வாழ்வின் மீதான பாதுகாப்பைக் கேள்விக்குறியாக்கி விடுவதை சொல் விடுக்கும் அறை கூவலில் அடிக்கடி கூறி வந்துள்ளோம். யுத்தம், யுத்தம் சார்ந்த பிரச்சினையின் விளைவுகளை மிகவும் கொடூரமான முறையில் பெண்கள் அனுபவிக்கின்றனர். அவர்கள் வன்செயல்களுக்கும், துன்புறுத்தல்களுக்கும் இரையாவது மாத்திரமன்றி, தமது குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களும் அவற்றுக்கு உட்படுவதைக் காண நேரிடுகிறது. இவற்றிலிருந்து தம்மையும், தமது குடும்பத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டிய பாரிய கடமைக்கும் மன உளைச்சலுக்கும் அவர்கள் உட்படுகின்றனர். இன்று சகல இனப் பெண்களுமே ஏதோ ஒரு வகையில் யுத்தத்தின் கோரமான பாதிப்புக்கு உள்ளாகியுள்ளனர்.

நாட்டில் கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கும், தனிநபர் சுதந்திரத்திற்கும் இன்று பெரும் அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டுள்ளது. ஊடகங்கள் மீதான ஒடுக்கு முறை, ஊடகவியலாளர்கள் மீதான தாக்குதல்கள், கைதுகள் அதிகரிப்புடனே இவ்வருடம் ஆரம்பமாகியது. சுதந்திரமாகத் தகவல்கள் பெறவோ, கருத்துகளைக் கூறவோ முடியாதுள்ளது. அதிகாரத்திலுள்ளோருக்கு துதி பாடுபவர் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள். உண்மை நிலவரம் பற்றிக் கூறுவோரும், நாட்டின் நலன் கருதி தமது கருத்துகளை முன்வைப்போரும் பல்வேறு தடைகளையும், இடர்களையும் எதிர்கொள்ள நேரிடுகிறது.

ஒவ்வொரு நாளும் விஷம் போல அதிகரிக்கும் வாழ்க்கைச் செலவுகள் மக்களை, குறிப்பாக பெண்களை மிகவும் அழுத்துகின்றன. திடீரெனத் திணிக்கப்படும் புதிய வரிகள் இன்றியமையா உணவுப் பொருட்களின் விலையை உயர்த்தி விடுகின்றன. எதிர்கால சந்ததியின் ஆரோக்கியம், கல்வி ஆகியவை இந்த நிலையில் கேள்விக்குறியாகின்றன. உள்ளதை பிள்ளைகளுக்கும் கணவனுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்து விட்டு அரைப் பட்டினியுடன் தூங்க வேண்டிய நிலை பெரும்பாலான பெண்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

இன்று நாம் எதிர்நோக்கும் இந்தப் பாரிய பிரச்சினைகளை வென்று வாழ்வை முன்னெடுக்க வேண்டிய சவால் எம்மை எதிர்நோக்கியுள்ளது. ஜனநாயகத்தை மீட்டெடுத்து, யுத்தத்தின் கோர விளைவில் சிக்கியுள்ள சகோதர, சகோதரிகளுக்கு மீளெழ வேண்டிய ஆற்றலை அளிக்கும் திட்டங்களை வகுத்து இலங்கையின் சகல பிரஜைகளுக்கும் இனமத பேதங்களுக்கு அப்பால் சமத்துவத்துடனும், கௌரவத்துடனும் வாழ்வதற்கான அரசியல் செயற்பாடுகளுக்கு ஆதரவளிக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். இன்றைய பாரிய பிரச்சினைகளைக் கண்டு மனம் சோர்ந்தாலும் நாம் முயற்சியைக் கைவிட வேண்டியதில்லை. பலவீனப்பட வேண்டியதில்லை. சமத்துவம், மானிட கௌரவம், மனித நேயம் ஆகியவற்றை நோக்கிச் செல்வதற்கு நாம் ஏற்கனவே எடுத்துக் கொண்ட பெரும் முயற்சிகளைக் கைவிடாது நீண்ட பயணம் செய்ய வேண்டிய தேவை எம்மை எதிர்நோக்கியுள்ளது. ■

கிரிஜா

அன்பான வாசக நெஞ்சங்களே உங்கள் ஆக்கங்களை எமக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.

எமது முகவரி:

பெண்கள் தொடர்பு ஊடகங்களுக்கான கூட்டமைப்பு,
174, அல்விஸ் அவனியூ, காசல் வீதி,
கொழும்பு - 08, இலங்கை.

தொலைபேசி - 00 94 115632045, 5635900
தொலைநகல் - 00 94 112690201
மின் அஞ்சல் - womedia@sltnet.lk
அல்லது options@sltnet.lk



இன்று இல்லாவிட்டால் நாளை...
நாளை இல்லாவிட்டால் மறுநாள்...
இப்படியே விம்மியமும் நெஞ்சத்தை ஒவ்வொரு பொழுதும் தட்டித் தூங்க வைக்கும் என் தைரியத்தின் வெளி வாசல்கள் மூச்சடைக்கும் ஏமாற்றங்களாக நெஞ்சை அழுத்தும் போது கனத்த இரவுப் பொழுதுகளில் கண்கள் நிரம்பி இமைகள் நனைத்து வெளித் தள்ளப்படுகின்ற கண்ணீர்க் கறைகள் பற்றிய ஒவ்வொரு நாட்களினதும் ஏமாற்றக் கனவுகள் இன்னும் விழி வழியே கண்ணீர்க் கறைகளாக

நடராஜா ஆனந்தி

பெண்மை ஆண்மை பற்றிய கருத்துருவாக்கம்

பால் (Sex) பால் வகை (Gender) என்பது ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய சொற்களாகும். பால் என்பது பொது வழக்காகும். ஆணையும் பெண்ணையும் உடற் கூற்று ரீதியாக விளக்குகின்றது. ஆண் பெண் என்ற பால் வேறுபாடு இயற்கையாகப் பிறப்பில் அமைவதாகும். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் என்று சில வேறுபட்ட உறுப்புகள் அமைந்து அவர்களை இனம் பிரித்துக் காட்டுகின்றன. ஆனால் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சில வேலைகளையும், சட்ட திட்டங்களையும் சமூகம் வரையறுக்கின்றது. மரபு ரீதியாகவும், பண்பாட்டு ரீதியாகவும், உளவியல் ரீதியாகவும் பண்பாட்டியல் அடிப்படையிலும் ஆண்மை பெண்மை என்ற விடயம் வரையறுக்கப்படுகின்றது. மனித குலத்தில் உறுப்பு ரீதியான வேறுபாடுகளை மட்டும் வைத்து ஆண் - பெண் என்று பிறப்பு ரீதியாக வேறுபாடு பார்க்கப்படுவதில்லை. பிறப்பு ரீதியான வேறுபாடுகளை விடுத்து சமூகக் குழுக்கள் அறிவுறுத்தும் மதம், பண்பாட்டு ரீதியான விடயங்களின் அடிப்படையிலேயே அதிகமாக வேறுபாடுகள் நோக்கப்படுகின்றன.

ஆண், பெண் என்ற இருபாலாரும் ஒரு சில நடவடிக்கைகளில் ஒற்றுமைப்படுகின்றனர். மதம், கலாசாரம் மற்றும் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளின் இறுக்கம் காரணமாக ஆணுக்கென்றும் பெண்ணுக்கென்றும் நடத்தைகள் வரையறுக்கப்படுகின்றன. மரபு என்ற விடயத்தின் அடிப்படையில் பெண்மை என்ற விடயம் பெண்களாலும், ஆண்மை என்ற விடயம் ஆண்களாலும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இதனை சைமன் - டி — பௌவாயர் (Simone - de - Beauvoir) என்ற பெண்ணியவாதி "பெண் என்பவள் பிறப்பதில்லை உருவாக்கப்படுகின்றாள்" எனக் கூறுகிறார். இவருக்குப் பின்னர் வால்டர் மிச்செல் 1966 இல் பால் சார்பு நடத்தை வெளிப்பாட்டைக் கண்டறிந்து எடுத்துரைத்தார். வால்டர் மிச்செல் மற்றும் அவரது வழி வந்த ஆய்வாளர்கள் "குழந்தைகள் தமது நடத்தை அல்லது பழக்க வழக்கங்களை பால் சார்ந்தே அறிந்து கொள்கின்றனர் அல்லது கற்றுக் கொள்கின்றனர்" என்ற கொள்கையை முன்வைத்தனர். வால்டர் மிச்செல் மேலும் கூறும் போது குழந்தைகள் தமது பெற்றோர், சகோதர சகோதரிகள் மற்றும் தம்மைச் சுற்றியுள்ள பிற உறவினர்கள் இவர்களிடமிருந்தே பால் சார்ந்த நடவடிக்கைகளை அறிந்து கொள்கின்றனர் என்றும் இதற்கு அவர்களின் உற்று நோக்கிக் கற்றறியும் திறன் (Observational learning) காரணமாக அமைவதாகக்

குறிப்பிடுகிறார். (பெண்ணியம் அணுகுமுறைகள், அ.இரா.பிரேமா)

ஆண் பெண் இருதரப்பினரும் தாங்கள் எந்த வகையான பாலினத்தை சார்ந்தவர்கள் என்பதை இயல்பாகவே பெறுகின்றனர். இதனைச் சமூகவியலாளர் பால் நிலை அடையாளம் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றனர். தமது பால் நிலையை அடையாளம் காணாது சில குழந்தைகள் வளரும் போது அவர்கள் பெற்றோர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களால் அடையாளத்தை உணர வைக்கப்படுகின்றனர். ஓர் ஆண் எப்படி இருக்க வேண்டும் ஓர் பெண் எப்படி இருக்க வேண்டும் என சமூகம் எதிர்பார்க்கின்றதோ அந்தப் பண்பாட்டு எதிர்பார்ப்பு அடிப்படையில் செயல்படுவதை பால் நிலைக் கருத்து அல்லது குறிக்கோள் என்ற சொல்லால் சமூகவியலாளர்கள் அழைக்கின்றனர். ஆனால் இந்தப் பண்பாட்டு எதிர்ப்புகள் கடந்த இரு தசாப்தங்களில் மாறி வருவதைக் காணலாம். எனினும் அதனது மாற்றம் ஒரு சில விடயங்களில் மட்டுமே நிகழ்வதைக் காணலாம். ஏனெனில் இன்று கூட சினிமா மற்றும் நாவல்களில் பெண்ணிற்கு ஆபத்து வரும் போது அவளைக் காப்பாற்ற ஆணொருவனே புறப்பட்டு வருகின்றான். ஏன் தற்காலத் தொலைக் காட்சி நாடகங்கள் கூட பெண்ணை கலாசாரக் கட்டுக்குள் அமிழ்த்தி ஆண்மையைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதாகவே அமைகின்றன. பெண் பொறுமை காப்பவள், குடும்பத்தின் நலனை விட அவளது மன உணர்வுகள் பெறுமதியற்றவையாகவும், நாயகன் தவறு செய்தாலும் பொறுமையுடன் அதனை ஏற்றுத் தன்னில் குற்றம் உள்ளவள் போல தாங்கி நடப்பவளாகவும், ஆண்களிடம் ஆளுகைப் பண்பு நிரம்பி இருப்பதையும், பெண்ணிடம் அடங்கிப் போகும் பண்பு மிக நிரம்பி இருப்பதையும் நாளாந்தம் தொலைக் காட்சிகள் ஒளிபரப்புகின்றன. விளம்பரங்கள் கூட பெண்ணிற்கு அழகு சாதனப் பொருட்கள் மற்றும் சமயலறை உபகரணங்கள், குளியலறைப் பொருட்களையே உரித்துடைய பொருட்களாகவும் அவையே எப்போதும் பெண்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய பொருட்கள் போலவும் சித்தரிக்கின்றன. இவ்வாறான சமூகத்தின் படிப்படியான செயற்பாடுகளின் விளைவாகவே ஆண் பெண் இருவரும் வளர வளர பால்சார்பு நடத்தைகளில் தீவிர பற்றுடையவர்களாக விளங்கக் காரணமாக அமைகின்றது.

எமது சமூகத்தில் ஆண், பெண் இருவரில் ஆண் ஆண்மைப் பண்பினைப் பின்பற்ற வேண்டும் என பழக்கப்படுத்தப்படுகின்றான். அதே நேரம் பெண் பெண்மைக்குரிய பண்பினை பின்பற்றப் பழக்கப்படுத்தப்படுகிறாள். மாறுபடும் இடத்து இருபாலாரின் நிலையும் கவலைக்குரியது. ஏனெனில் ஆணிடத்தில் ஆண்மையையும் பெண்ணிடத்தில் பெண்மையையும் போதிக்கின்ற குடும்ப, சமூக, மத நிறுவனங்கள் அவ்வாறன்றி ஆணிடத்தில் பெண் இயல்பும், பெண்ணிடத்தில் ஆணின் இயல்பும் காணப்படும் இடத்து அவர்களை வினோதமாக, விசித்திரப் பிறவிகளாக நோக்குகின்றன. இவ்வாறு ஆணிடத்தில் பெண்ணின் உணர்வுகளும் பெண்ணிடத்தில் ஆணின் உணர்வுகளும் கொண்டு பலர் இந்த சமூகத்தில் வாழ்கின்றனர். அவர்களும் ஓர் மனித உயிரி என்பதைப் புரிந்து கொள்ள இந்தச் சமூகம் முன் வருவதில்லை. இவர்களைப் போலவே அரவானிகளின் உரிமைகளும் உணர்வுகளும் கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. பால் அடையாளம், தமது மன உணர்வுகளுக்கு அமைவாக வாழ முற்படுகின்ற அரவானிகளின் நிலை இன்று பலராலும் பேசப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அரவானிகள் மற்றும் மாற்றுப் பாலியல்பு கொண்டவர்கள் அதிகமாக இந்தியாவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் "ஹிஜ்ரா" என அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களில் பலர் வீதியோரங்களிலும், பாலியல் தொழிலாளர்களாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களை மனித நேயத்துடன் பார்க்கத் தவறுவதன் காரணமாக இவர்கள் வாழ்க்கையில் பல இன்னல்களைச் சந்திக்கின்றனர். இலங்கையில் இவ்வாறானவர்களின் பிரச்சினைகள் இன்னமும் கவனிக்கப்படாமலேயே இருப்பது அனைவரும் அறிந்ததே.

எமது சமூகத்தால் பெண்களில் இருக்க வேண்டிய இயல்புகள் எனக் முன்வைக்கப்படுகின்ற பெண்மை பற்றிய பண்புகள் எவை எனப் பார்த்தால், பெண்ணானவள் மென்மையாகவும் பிறரைச் சார்ந்து வாழ வேண்டியவளாகவும், மரபு ரீதியாகப் பேணப்படும் மிகைப்படுத்தப்படுவதுமான கற்புக் கோட்பாட்டைக் கடைக் கொள்பவளுமாக இருப்பதோடு தனது குடும்ப நலனை அதிகம் பேணுபவளாகவும் உணர்ச்சி வசப்படக் கூடியவளாகவும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஆணொருவரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருப்பவளாகவும், அதாவது மகளாக தந்தையின் கட்டுப்பாட்டிலும் பின் மனைவியாக கணவனின் கட்டுப்பாட்டிலும் அதன் பின்பு தாயாக அவளது மகனின் கட்டுப்பாட்டிலும் பெண் சார்ந்து வாழப் பழக்கப்படுத்தப்படுகின்றாள். இதே போல ஆண்களிடம் இருக்க வேண்டிய இயல்புகளின் தன்மை பற்றி சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்பைப் பார்த்தால் ஆண் உடல் மற்றும் உள் வலிமை கொண்டுள்ளவன், அவனால் தனித்துச்

செயற்பட முடியும், எந்த நேரத்திலும் அவன் எடுக்கும் முடிவுகள் சரியாக இருக்கும், பெண் அவனால் எடுக்கப்படுகின்ற தீர்மானங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவன், எதையும் நிறைவேற்றத் துடிக்கின்ற ஆர்வம் ஆண்களிடம் காணப்படும், கூரிய சிந்தனைப் போக்குடையவர் எனக் கூறுவதோடு "பெண் புத்தி பின் புத்தி" என பெண்ணினைப் புறந்தள்ளி ஆண்மை பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றது. இதனோடு பகுத்தறிவுப் பார்வை, ஆதிக்கம் செய்கின்ற உரிமை, அதிகாரம் செய்வதற்கான தகுதி என்பன ஆண்களிடமே இருப்பதாக குடும்ப மற்றும் மத நிறுவனங்கள் நம்புகின்றன. ஆனால் இன்று ஓரளவு இந்த நிலை மாற்றப்பட்டுக் கல்வி, அரசியல், சமூக விடயங்களில் பெண்களின் வகி பங்கு குறிப்பிட்ட இடத்தைப் பிடித்துள்ளதைக் காணலாம். எனினும் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஆண்மை அரசோச்சுகின்றமை அனைவரும் அறிந்ததே.

மேற் கூறப்பட்ட ஆண்மை மற்றும் பெண்மை தொடர்பான பண்புகள் இன்றைய சினிமா, தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் மற்றும் விளம்பரங்களினூடாக மட்டுமன்றி நாட்டார் பாடல்கள், புராண மற்றும் இதிகாசக் கருத்துகள் மூலமாகவும் காலம் காலமாக செவி வழியாகவும் நூல் வடிவாகவும் கூறப்பட்டு வருகின்றன. இதிகாசங்களில் ஆண்களுக்குக் கல்வியையும் அரசியல் உரிமையையும் உரிமையுடையதாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளதோடு, பெண்களுக்கு கற்புக் கோட்பாட்டையும், இல்லறத்தையும் கூறுகின்றன. பேச்சுச் சுதந்திரம் இன்றி பெண்களின் வாழ்க்கை அந்தப் புரத்தினுள் முடிவடைவதையே பல கதைகள் ஊடாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். கயல் விழி, பவள வாய், வில் போன்ற புருவம், கொடியிடை, கார் கூந்தல், குரம்பை இளமுலையினர், பந்தெனத் திரண்ட மாப்பினர், வண் கொங்கை, கொங்கைக் குடம், கலச முலை என்றே பெண்கள் பற்றிய படிமங்களை எம்மால் காண முடிகின்றது. சங்ககால இலக்கியம் தொடக்கம் தற்கால இலக்கியங்கள் வரை பெண்ணின் உறுப்புகள் காம உறவுக்கும் இன்பத்திற்கும் மாத்திரமே உரிய ஒன்றாக வர்ணிக்கும் போக்கு உண்டு. ஆனால் சங்கப் பாடல்களில் ஆண்கள் பற்றிய வர்ணனைகளைப் பார்த்தால் "காவிரிக் கிழவன்", மலைக் கிழவன், "சேரிக் கிழவன்", "குதிரைக் கிழவன்", "இனநிரைக்குக் கிழவன்" என கூறப்படுகின்றது. கிழவன் என்ற சொல் உரிமை உடையவன் என்ற பொருளைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் கொடுக்கின்றது. பெண்ணை கிழவி என ஒரு இடத்தில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. "இற்கிழத்தி" என பெண்ணிற்கு இல்லம் மட்டும் உரிமை உடையது எனவும் ஏனையவை ஆண்களுக்கே எனவும் சங்ககால சமூகத்தில் இருந்து ஆண்மை போற்றப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். பெண்மை என்ற கவசத்தினுள் பெண்களை சிறைப்படுத்தி விட்டு ஆண்மை என்ற பண்பினைத்

தங்களது ஆளுகையாகக் கொண்டு ஆண்கள் செயற்பட்டதை இவ்விலக்கியங்கள் மூலம் அறியலாம்.

எனவே பிறப்பின் மூலமான ஆண், பெண் உடலியல் கூற்றினைத் தவிர்த்து சமூக மரபுகளின், கலாசார பண்பாடுகளின் வலிமையால் ஆண்மை பெண்மை என்ற பண்புகள் மற்றும் நடத்தைகள், அடையாளங்கள் இடப்பட்டதோடு அதனுள் பெண்களது ஆளுமையைக் காலம் காலமாகக் கட்டுப்படுத்தி வந்துள்ளது. இன்று ஆண்மை என்ற சொல்லின் இயல்பு பற்றிப் பார்த்தால் ஆண் ஆண்மை பொருந்தி இருப்பதால் மட்டுமே பெண்ணைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்றும், அதவே ஆணின் தகுதியெனவும் கருதப்படுகின்றது. ஆகவே தான் சமூகம் பெண்ணை பெண்மையோடு இரு என வலியுறுத்துகின்றது. பெண்மையே பெண்ணுக்குப் பெருமை என வலியுறுத்துகின்றது. இதனை மரபு ரீதியான பண்பாட்டு வழக்கமாகவும் கூறப்பட்டு வருகின்றது. தொல்காப்பியர் காலம் தொட்டு இன்று வரை பெண்ணைப் பெண்மையோடு இரு என கலாசாரம் பண்பாடு என்பன போதிக்கின்றன. தொல்காப்பியர் ஆடவன் இயல்பு பற்றிக் கூறும் போது "பெருமையும் ஊரனும் ஆடுமேன" (தொல்,பொருள், களவு.07) என ஆண்மகன் உரனுடையவனாக பெருமை கொண்டவனாக இருப்பது பற்றியும், பெண் "அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறல் நிச்சமும் பெண்பாற்சூரிய" (தொல்,பொருள், களவு.08) என பெண் மகள் அச்சம், மடம், நாணம் ஆகிய மென்மையான இயல்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என விளக்குகின்றார். இல்லறமே பெண்களுக்கு சிறந்தது எனக் கூறப்பட்டு வந்தாலும் அங்கு கூட தொல்காப்பியர் இல்லறத்தில் பெண்கள் பதிவிரதைகளாகவும், நல்ல ஒழுக்கமுடையவர்களாகவும், மென்மையும் மனக் கட்டுப்பாடும் கொண்டவர்களாகவும், விருந்து உபசரித்து சுற்றம் ஒம்புவவளாகவும் இருத்தல் வேண்டுமென வரையறை செய்கின்றார்.

"கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும்

மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்

விருந்து புறந்தருதலும், சுற்றம் ஒம்பலும்"

இவ்வாறு சமூகத்தினால் எடுத்துக் கூறப்பட்ட ஆண்மை — பெண்மை பற்றிய இயல்பு நிலைகளே இன்று ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையில் பாரிய அந்தஸ்து ஏற்றத் தாழ்வு நிலையைப் பிரிக்கின்றது. எனினும் முன்பு போல அல்லாது இன்றைய காலத்தில் பெண்கள் தங்களது குடும்பப் பொறுப்புகளை தாம் ஏற்று நடத்துவதோடு சொந்த உழைப்பில் தாம் வாழவும், தம் சிக்கல்களைத் தாமே தீர்த்துக் கொள்ளவும் பழகிக் கொண்டுள்ளனர். ஆண்களுக்கே உரியதாகக் கருதப்பட்டு ஆண்மையின் இருப்பிடமாகக் கருதப்பட்ட காவல் துறை, விமானத்துறை, இராணுவம், கடற்படை, அரசியல், நீதி நிர்வாகம் போன்ற பல தளங்களில்

பெண்களின் ஆளுமை தற்போது பிரகாசிக்கத் தொடங்கி விட்டது. இனிவரும் காலங்களிலும் பெண்மை என்ற பண்புரீதியிலான தன்மைகளில் மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ■

சூகநிதி சூகநேசன்



முடிவில்லாத
சில
முரண்பட்ட பேச்சுக்களின்
தொடர்ச்சியால்
ஊசலாடுகின்ற
என்
உணர்வுகளின்
பிரதிபலிப்புக்களை
வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்ற
வல்லமை,
தைரியம்,
என்னிடத்தில் இல்லை.

நினைவுகளுடனான
எண்ணங்களால் மட்டுமே
நிர்ணயங்களை
உருவாக்க முடிவதில்லை.

வடிந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்ற
வாழ்தலுக்கான
விருப்புகளை
மறுபடியும்
நிலை நிறுத்த
சாத்தியமற்ற
சம்பிரதாயங்கள்
மறுக்கப்பட்ட
நியாயங்களாக..

அமுதா

" அமைதியாக
இருந்து
அல்லல்
படுவதில்
அர்த்தமில்லை "



1989ஆம் ஆண்டில் லண்டனில் இந்திய வம்சாவளிப் பிரித்தானியப் பிரஜையான கிரான்ஜித் அவுலவாலியா, அவரது கணவரைப் படுகொலை செய்ததன் காரணமாக ஆயுட்காலச் சிறைத் தண்டனைக்கு உள்ளான உண்மைக்கதை

புரவொக்ட் PROVOKED

2008 மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு பெண்கள் தொடர்பு ஊடகங்களுக்கான கூட்டமைப்பினரால் நடாத்தப்பட்ட திரைப்படக் கண்காட்சியில் திரையிடப்பட்ட திரைப்படங்களில் ஜோன் முந்திராவின் PROVOKED (கோபமூட்டப்பட்ட) என்ற திரைப்படமும் அடங்குகிறது. இத்திரைப்படம் இரு பிரதான விடயங்களினால் பிரபலமானது. முதலாவது இது ஓர் உண்மைக் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு படைப்பு. இரண்டாவது பிரபல ஹொலிவுட் நடிகை ஐஸ்வர்யா ராய் இதில் பிரதான பாத்திரமேற்று நடித்துள்ளமை இரண்டாவது விடயமாகும்.

இப்படத்தின் கருவான உண்மைச் சம்பவமானது மகளிர் இயக்கத்தில் குறிப்பாக பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைச் சம்பவங்களின் வரலாற்றுத் திருப்பு

முனையைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. 1989 ஆம் ஆண்டு லண்டனில் இந்திய வம்சாவளிப் பிரித்தானியப் பிரஜையான கிரான்ஜித் அவுலவாலியா தனது கணவரைப் படுகொலை செய்தமையால் ஆயுட்காலச் சிறைத்தண்டனைக்கு ஆளானார். வழக்கு விசாரணையின் போது குறித்த பெண் மிக நீண்டகாலமாக அவரது கணவரின் நெருக்குதல்களுக்கு ஆளானமை தெரியவந்தபோதும், கணவர் உறக்கத்தில் இருந்த வேளையில் கொலை செய்யப்பட்டமையானது அப்போதிருந்த சட்டத்தின் பிரகாரம் அது தற்பாதுகாப்புக்காக அல்லாமல் கோப உணர்வுடன் செய்யப்பட்ட படுகொலையெனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இத்தீர்ப்புக்கு எதிராக கிரான்ஜித் அவுலவாலியா மேல் முறையீடு செய்வதற்கு லண்டனில் சவுத்ஹோல் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் இந்திய வம்சாவளிப்

பெண்கள் மற்றும் இடம்பெயர்ந்த இதர பெண்களுக்கு உதவிவரும் Southall Black Sisters - சவுத்ஹோல் கறுப்புச் சகோதரிகள் எனப்படும் மகளிர் அமைப்பு முன் வந்தது. 1992ஆம் ஆண்டு கிரான்ஜித் அவுலவாலியாவின் தண்டனைகள் குறைக்கப்பட்டு அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். இது அப்பெண் ஈட்டிய தனியான வெற்றியாகவும், தனது கணவருக்கு அல்லது காதலனுக்கு எதிராக வன்முறையைத் தொடுக்கும் பெண்ணொருவருக்கு சட்டத்தால் நிவாரணம் பெற்றுக் கொடுத்த வழக்குத் தீர்ப்பாகவும் அமைந்தது. திருமதி கிரான்ஜித் அவுலவாலியா, SBS மகளிர் அமைப்பு மற்றும் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைச் செயற்பாடுகளின் வளர்ச்சிப் பாதை ஆகிய சம்பவங்களை Provoked திரைப்படம் தாங்கிவருகிறது.

இச்சம்பவத்தை திரைக்குக் கொண்டுவருவதில் ஜோக் முந்திரா கிரான்ஜித் அவுலவாலியா அம்மையாரின் அந்தரங்கக் கதையையும், அவர் வசிக்கும் சமூகத்தின் இயல்பையும் இணைக்க எடுத்துள்ள முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. பெற்றோரால் நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணத்தை எதிர்பார்த்திருக்கும் கிரான்ஜித் அவுலவாலியாவின் கணவர் சிறிது காலம் பிரித்தானியாவில் வசித்து வந்துள்ளபோதும் அவர் வசித்த சமுதாயத்திலுள்ள பெண்கள் தொடர்பில் அவரின் உள்பாங்கு எதிர்மாறானது. தன்னுடைய மனைவிக்கு அவ்வாறானதொரு சுதந்திரத்தை வழங்க முனையாத அவர் கால ஓட்டத்தில் மதுபோதைக்கு வயப்பட்டு விடுகிறார். தனது மனைவிக்கு பணம் கொடுத்து உதவாத அவர் வேறு தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார். தன் மனைவியை அடிக்கிறார். ஆரம்பத்தில் அடித்துவிட்டு மன்னிப்புக் கோரும் கணவர், பிற்காலத்தில் தனது தாயின் முன்னிலையிலும் மனைவி மீது தாக்குதல் தொடுக்க பின்நிற்கவில்லை.

இறுதியில் தனது கணவர் தனக்கும் தன்னுடைய இரு பிள்ளைகளுக்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி விடுவார் என்று அஞ்சிய அப்பெண் கணவரை கொலை செய்கிறார். இறந்த கால நிகழ்வாக எம்முன்னே வலம் வரும் இக்கதை தனது கணவரை எரியூட்டும் காட்சிகளுடன் ஆரம்பமாகிறது.

ஆண் - பெண் அதிகாரத் தொடர்புகள் மற்றும் வீட்டு வன்முறைகளுடன் ஒன்றித்தவர்களுக்கு இப்பெண்ணின் அந்தரங்கக் கதை சகஜமான ஒன்றுதான். Provoked திரைப்படம் அதனோடு இணைந்ததான இன்னும் சில கதைகளாகும். படுகொலையொன்று இடம்பெற்றதும் அதைத் தொடர்ந்து இடம்பெறும் சட்டப்



சட்டமானது பெண்களின் தனித்துவ இயல்புகள் மற்றும் பால்நிலைக்கு எந்தளவு வளைந்து கொடுக்கிறது என்பதை விளக்கும் சில பாத்திரங்களை திரைப்பட இயக்குனர் படைத்துள்ளார்.



பொறிமுறையுடன் இணைந்ததான பிரித்தானியாப் பொலிசார், நீதிமன்றம், சிறைச்சாலை மற்றும் சட்டத்தரணிகளின் உத்தியோகபூர்வ கடமை அதில் ஒன்றாகும். அதில் இனவாதம் துளிர்விட்டுள்ளது. கிரான்ஜித் அவுலவாலியா அம்மையார் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் அவர் பொய்யுரைத்திருக்கலாம் என்ற சிந்தனையுடைய பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் சிறந்த உதாரணமாக விளங்குகிறார். சட்டமானது பெண்களின் தனித்துவ இயல்புகள் மற்றும் பால்நிலைக்கு எந்தளவு வளைந்து கொடுக்கின்றது என்பதை விளக்கும் சில பாத்திரங்களை திரைப்பட இயக்குனர் படைத்துள்ளார்.

திரைப்படத்தின் மூன்றாவது கதையம் சம் பிரித்தானிய இனவாதம் மற்றும் பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் அநீதிக்கு எதிராகச் செயல்படும் ராதா உள்ளிட்ட SBS குழுவின் கதையம்சமாகும். இவர்கள் பிரதான நீரோட்ட சமூகத்தை எதிர்த்து தங்களின் “வெளிநாட்டு” அடையாளத்திற்காகப் போராடும் ஒரு குழுவினர்.

Provoked திரைப்படத்தில் அதிகளவில் பொருட்செறிவுள்ள காட்சிகள் கிரான்ஜித் அவுலவாலியா சிறை வைக்கப்பட்ட பின்னர் வலம்வருவதைக் காணலாம். அவரது வாழ்வின் யதார்த்தத்தைப் பசுமரத்தாணிபோல் வெளிக்கொணரும் கிரான்ஜித் அவுலவாலியா உண்மையாகவே தான் சிறைச்சாலையில் சுதந்திரம் பெற்றதாகத் தெரிவித்துள்ளார். திருமணத்தையும் குடும்பத்தையும் உயிருள்ள சிறைக்கூடமாகச் சித்தரிக்கும் பெண்களின் அனுபவங்கள் கிரான்ஜித் அவுலவாலியா ஊடாகத் திரைக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. தன்னுடைய தாய் தந்தையர் கணவர் மாமியார் மற்றும் சமுதாயத்திற்கு சிரம் தாழ்த்தி வாழ்ந்து தன் அடையாளத்தை தொலைத்த இந்தப் பெண் சிறைச்சாலையினுள் அதை மீள்பெறுகிறார். நண்பிகளுடன் பழகுகிறாள், ஆங்கிலம் கற்கிறாள், தனது வாழ்க்கை பற்றிய முடிவுகளை எடுக்கின்றாள். இறுதியாக ஊடகங்களுக்கு அவர் கூறியது யாதெனில் “அமைதியாக இருந்து அல்லல்படுவதில் அர்த்தமில்லை” என்பதாகும். கிரான்ஜித் அவுலவாலியாவின் இந்தப்பயணத்தை உலகெங்கிலுமுள்ள சினிமா இரசிகர்களுக்கு படைப்பதே ஜோன் முந்திராவின் நோக்கமாக இருந்தது.

இதுபோன்ற சம்பவங்களை திரைப்படமாக்குவது சுலபமல்ல. முந்திரா இலகு வழியைக் கையாண்டுள்ளார். ஒரு சில சம்பவங்களை ஒன்றாக இணைக்கும் திரைப்படங்களில் கடினப் போக்குக் காணப்பட்டாலும் எந்தவொரு பாத்திரத்திலும் ஆழமான தன்மை காணப்படாது. ராதா பாத்திரத்தை ஏற்று நடிக்கும் சிறந்த நடிகையான “நந்திதாதாஸ்” அல்லது கணவரின் பாத்திரமேற்றுள்ள சிறந்த நடிகர் “நவீன் அன்றாஸ்” ஆகியோருக்கு அவர்களின் உள்ளணர்வுத் திறன்களை வெளிக்காட்டும் வாய்ப்பு அற்றுப்போகிறது. திரைப்படத்தின் ஆரம்பத்தில் நாம் காணும் ஒளிப்பதிவு சாதனங்கள் இறுதிவரை நின்றபிடித்துள்ளன. ரஹ்மானின் இசையமைப்பும் பெரிதாக சாதித்ததாக இல்லை. எனவே திரைப்படத்தின் குறைதான் அதன்

பிரபலத்திற்கு மூலாதாரம். அதுதான் ஐஸ்வர்யா ராய்.. அவருடைய முகம், கண்கள் மற்றும் உருவத்திற்குள்ள மதிப்பு இந்தியாவையே மிஞ்சி பல காலமாகிவிட்டது. அவரது உருவத்தில் கைவைக்க ஜோன் முந்திரா ஏன், அதை விட பிரபலமான இயக்குனர்களும் இருமுறை சிந்திப்பார்கள்.

அதன் காரணமாக கிரான்ஜித் அவுலவாலியாவின் கதைக்கு உயிருட்டுவதில் Provoked திரைப்படம் தோல்வியடைந்துள்ளது. ஐஸ்வர்யாவின் அழகான முகத்தை வேதனையாலும் துயரத்தாலும் நொருங்கிப்போன கிரான்ஜித் அவுலவாலியாவின் முகத்துடன் இணைக்குமளவிற்கு ஐஸ்வர்யாவின் நடிப்பாற்றல் சோபிக்காத அதேசமயம் அந்தப் பாத்திரத்தை உருவாக்கிய நபராலும் வெற்றிபெற முடியவில்லை. சிறைவைக்கப்பட்ட பெண்களிடத்திலே காணப்படும் முற்றிலும் மாறுபட்ட மற்றும் கொடுமான அம்சம் வரும்போதெல்லாம் தயங்காமல் அதை அவதானிக்கும் ஐஸ்வர்யா கிரான்ஜித் அவுலவாலியா உள்ளத்தே தோன்றும் அச்சம், தயக்கம், கருணை ஆகிய உணர்வுகளில் ஆழமாக ஊடுருவி நடிக்கவில்லை. எங்களால் ஒரு நொடிப்பொழுதேனும் ஐஸ்வர்யாவின் முகத்தை மறக்க முடியவில்லை. இந்தப் பாத்திரத்தில் நடிக்கும் முன்பு ஐஸ்வர்யா கிரான்ஜித் அவுலவாலியாவைச் சந்தித்து மிக நீண்டநேரம் உரையாடியதாக பத்திரிகையாளர் மாநாடொன்றில் கூறியிருந்தார். அது என் நினைவுக்கு வருகிறது. ஐஸ்வர்யா இந்தப் பாத்திரத்தை ஏற்பதால் தனக்குண்டான சவாலை கட்டாயமாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பார். எனினும், அதற்குண்டான அனுபவமும் தன்னம்பிக்கையும் அவரிடத்தில் இல்லாதிருக்கலாம்.

வாழ்வின் யதார்த்தத்தைப் பசுமரத்தாணிபோல் வெளிக்கொணரும் அந்தப்பெண் உண்மையாகவே தான் சிறைச்சாலையில் சுதந்திரம் பெற்றதாகத் தெரிவித்துள்ளார். திருமணத்தையும் குடும்பத்தையும் உயிருள்ள சிறைக்கூடமாக சித்தரிக்கும் பெண்களின் அனுபவங்கள் கிரான்ஜித் அவுலவாலியா ஊடாகத் திரைக்குவருகிறது. தன்னுடைய தாய் தந்தையர் கணவர் மாமியார் மற்றும் சமுதாயத்திற்கு சிரம் தாழ்த்தி வாழ்ந்து தன் அடையாளத்தை தொலைத்த இந்தப்பெண் சிறைச்சாலையினுள் அதை மீள்பெறுகிறார். ■



ஆணியத்தின் சுமைகள்

தன்னாசிய ஆண்களை வரைவிலக்கணப்படுத்திச் சொல்லும் சில வலிமையுள்ள குணாம்சங்கள் உள்ளன. உடற்கட்டுப்பலத்துடனும், கவர்ச்சியுடனும் இருத்தல் பாதுகாப்பவராகவும், தலைவராகவும், தீர்மானம் எடுப்பவராகவும் இருத்தல், பாலியல் ரீதியில் வெற்றிகரமானவராக இருத்தல், அத்துடன் அவர்களில் சிலர்... ஆகவும் இருத்தல். இவ் வரைவிலக்கணங்களானவை, பொதுவாக ஆணியமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. ஆணியங்கள் என்னும் பன்மை வடிவம் ஆனது, ஆணுக்கென பல வரைவிலக்கணங்கள் இருப்பதையும் இது காலத்துக்குக் காலமும் இடத்துக்கு இடமும் மாறக்கூடியது என்பதையும் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது.

ஆணியங்களின் ஆதிக்க வடிவங்கள் ஆண்களிடத்திலே பிறப்பிலிருந்தே ஊண்டப்படுவதோடு பாடசாலையிலும் வீதியிலும் அவனின் வாழ்வு பூராகவும் ஆண்களாலும், பெண்களாலும், தாய்மாராலும், தந்தையராலும் வளர்த்தெடுக்கப்படுகிறது. ஊண்டப்பட்டதிலிருந்து ஆண்கள் அடிக்கடி தம் ஆண் தன்மையை நிரூபிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

வெற்றிகரமான தலைவராக இருப்பதற்கு நீ போராடத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று ஆண்களுக்கு ஆரம்ப வயதில் இருந்தே கற்பிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக விரைவாகவும் கவனம் இன்றியும் வாகனம் செலுத்துதல், அல்லது குடித்துவிட்டு வாகனம் செலுத்துதல், அல்லது சில துணிச்சலான நடவடிக்கைகள் ஊடாகச் சென்று தம் நண்பர்களுக்கு தம்மைத்தாமே நிரூபித்துக் காட்டல் போன்ற இடர்மிகு நடத்தைகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம், தாம் தமது ஆண் தன்மையை நிரூபிப்பதாக வளர்ந்த பையன்கள் நினைக்கிறார்கள். சில இளம் பையன்கள்

ஆண்களிடம் நாம் கூடிய அழுத்தத்தைக் கொடுக்கிறோம். நாம் கொடுக்கும் அழுத்தத்துடன் ஈடுகொடுத்து வாழமுடியாத போது அவர்களில் சிலர் தமது விரக்தியைக் காட்டும் வேறு வழிவகைகளான, குடி வன்முறை, துஷ்பிரயோகம் போன்றவற்றில் இறங்குகிறார்கள்.

தம் நண்பர்களாலேயே பாலியல் நடவடிக்கைகளில் இறக்கி விடப்படுகிறார்கள். பலர் தாம் விரும்பியோ விருப்பமின்றியோ, பாலியல் தொழிலாளிகளை சந்திக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். தாங்கள் ஆண்நிலையில் குறைந்தவர்கள் எனக் கணிக்கப்பட்டு விடுவோமோ என்ற அச்சத்தில் கிடைப்பதை இலகுவில் மறுத்துவிடவும் விரும்பமாட்டார்கள். இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ள பகிடிவதை இதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாகும். சில ஆண்கள் தம் மனைவியரை அல்லது பெண்தோழிகளை அடிப்பதனை தமது ஆண் தன்மையின் வெளிப்பாடு எனக் கருதுகின்றனர்.

ஆணியத்தின் இந்த அம்சங்கள் சில சமயங்களில் சிறிய அளவிலும், வேறு சில சமயங்களில் பாரிய அளவிலும் உற்சாகப்படுவதுடன், வர்த்தக, அரசியல், இராணுவ, விளையாட்டுசார் முக்கிய நிறுவனங்களால் உறுதிப்படுத்தவும்படுகிறது. இந்த நிறுவனங்களானவை, இந்த ஆணிய வகிப்பங்களைச் சுற்றியே

கட்டமைக்கப்பட்டு, வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பதுடன் அவர்களுடன் பெண்கள் தலைமைத்துவ வகிப்பங்கு வகிப்பது மிகவும் சிரமமானதாகவும் ஆகியிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு இதை நாம் இலங்கையில் பாராளுமன்றப் பெண் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் இருந்தே பார்க்கக்கூடியதாக உள்ளது.

இந்த நடத்தைகள் சமூகத்தில் செலவினத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. பகிடிவதையால் பல்கலைக்கழகங்கள் பல தடவைகள் மூடப்படவும், சில மாணவர்களின் உயிரிழப்புக்கும் காரணமாகியும் உள்ளன. இதில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க முறையில் 1997 இல் வரப்பிரகாசின் இறப்பு உள்ளது. குடித்துவிட்டு வாகனம் செலுத்துவதால் வீதி விபத்தால் ஏற்படும் காயங்கள், இறப்புக்களால் மில்லியன் கணக்கான ரூபாய்கள் இழக்கப்படுகின்றன. இவ்வகையான செலவினங்கள் இலகுவாக தவிர்க்கப்படக்கூடியதாகவும், உயிர்கள் காப்பாற்றப்படக்கூடியனவாகவும் உள்ளன.

ஒரு ஆதிக்க ஆணின் குணாம்சங்களாக இல்லாதவற்றை ஒரு ஆண் வளர்த்துக் கொண்டால் எப்படி இருக்கும். உதாரணத்திற்கு அவன் ஒரு செயலாளராக அல்லது ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியராக, அல்லது ஒரு ஆண் தாதியாக வருவதாக இருந்தால் அது அவனை ஆண் தகைமை குறைந்தவராக ஆக்குமா. ஆகக் குறைந்தது காற்சட்டை அணியவோ அல்லது பாவாடை அணியவோ, வேலை செய்து ஒரு துறையில் தொடரவோ, வீட்டில் இருந்து பிள்ளைகளைப் பெறவோ அல்லது இரண்டிற்குமோ என பெண்களான எமக்கு இன்று விருப்பத் தெரிவுகள் தரப்பட்டுள்ளன. ஒரு இளம் பெண் பையன் போன்று மாறி அவ்வாறு செயற்பட்டு விடலாம். ஆனால் ஒரு அடக்கமான பையன் சோதிய, பொன்னய என அழைக்கப்பட்டு கேலிக்கும் நகைப்புக்கும் உள்ளாகிறான். இயற்கையாகவே அடங்காத்தனம், போட்டித்தன்மை அற்ற ஒரு மனிதன் அந்த நடத்தையைக் காட்டும் முகமாக நடந்து கொள்ளும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றான். அன்றேல் அவமதிப்பை எதிர்கொள்கிறான்.

பெண் மயப்பட்ட ஆண்கள் படிநிலை ஒழுங்கில் அடியிலேயே வைக்கப்படுகிறார்கள். எமது அயல்நாடுகளான இந்தியாவிலும் பங்களாதேசிலும் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகள், பெண்மயப்பட்ட ஆண்கள் அதிகம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படக் கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளதாகவும் அநேகமாக இது குடும்ப

உறுப்பினர்களாலேயே இடம்பெறுவதாகவும் காட்டுகின்றன. அவர்களும் தங்களின் சகபாடிகளைப் போலவே தமக்குத் தீங்கேற்படுத்திக் கொண்டு தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள். ஒரு ஆண் இன்னொரு ஆண் மீது சுமத்தக்கூடிய மிகக் கெடுதலான அவமரியாதை அவனை ஒரு பெண் எனக் குற்றம் சாட்டுவதே எனலாம்.

இதற்கான ஒரு காரணம் பெண்கள் ஆண்களை விட பெறுமதி குறைந்தோராக எமது சமூகத்தில் பார்ப்பதேயாகும். இப்பிராந்தியத்தின் சிசுக்கொலை வீதத்தில் இருந்து இந்த உண்மையை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். பெண் குழந்தையானது குடும்பத்திற்கே, சுமையாகவும் பொறுப்பாகவுமே அதிகமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. பையன்களுடன் ஒப்பிடும்போது, பெண் பிள்ளைகள் பெறுமதி குறைந்தோராகக் கருதப்படுவதால் குறைவான கல்வி, குறைவான உணவூட்டல், குறைவான சந்தர்ப்பங்களுடன், பல சந்தர்ப்பங்களில் மனிதரிலும் குறைந்தவர்களாக அடக்கப்பட்டு நடத்தப்படுகிறார்கள். எமது கலாசாரமும் அதனோடிணைந்த சடங்குகளும் ஆண் குழந்தையைக் கொண்டாடும் அதேநேரம், பெண் குழந்தையின் வருகைக்கான நிகழ்வுகள் அரைவாசியாகவும் இருப்பதில்லை. கவனம் எடுத்தல் வளர்த்தல் தொடர்பான பணி நிலைகள் ஆண்கள் செய்வதற்கு தரம் கெட்டவையாகக் கருதப்படுகின்றன.

ஆனாலும் மனிதன் என்ற வகையில் எல்லாக் காலத்திலுமே எந்த ஒரு ஆணாலும் ஆண் என்ற ஆதிக்க குணாம்சங்களுடன் வாழ்ந்து விட முடியாது.

ஒரு சமூகம் என்ற முறையில் ஆண்களிடமிருந்து நாம் அதிகமானவற்றை எதிர்பார்க்கிறோம். அவர்களை நாம் மாமனிதர்களாக இருக்கும்படி எதிர்பார்க்கிறோம். ஆண்கள் உணர்வுகளை வெளிக்காட்டினால், அழுதால் தாழ்வாகப் பார்க்கப்படுகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து கடினமான உடல்வேலைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. எப்படியாகினும் அவர்கள் அதில் வெற்றியடைய வேண்டும். அவர்கள் பாலியல் தொடர்பாக அனைத்தையும், படுக்கையில் எப்படி நடந்து கொள்வது எனவும் அறிந்து வைத்திருப்பதற்கு உறுதியாக இருக்கும்படி எதிர்பார்க்கப்படுகிறார்கள். (யதார்த்தத்தில் இளம் பையன்களும் இளம் பெண் பிள்ளைகள் போன்று குறைவான பாலியல் கல்வியையே பெறுகிறார்கள் ஆசியாவில் உள்ள ஒன்பது நாடுகளில் இளம் ஆட்களிடம் நடாத்தப்பட்ட மில்லேனியம்

அபிவிருத்தி இலக்கு கட்டிகளின் அண்மைய நேர்காணலின்படி, இளைஞர்களிடையே 50% திற்கு மேற்பட்ட பாலியல் அறிவு மட்டத்துடன் எந்த நாளும் இருப்பதாக அறிக்கையிடப்படவில்லை. சில நாடுகளில் 3% திற்கே பாலியல் அறிவு இளைஞர்களிடம் இருப்பதாக அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளது. (ஆசியாவில் எய்ட்ஸ் சினை மீள வரைவிலக்கணம் செய்தல் 2008)

ஆண்களிடம் நாம் கூடிய அழுத்தத்தைக் கொடுக்கிறோம். நாம் கொடுக்கும் அழுத்தத்துடன் ஈடுகொடுத்து வாழமுடியாத போது அவர்கள் தம் விரக்தியைக் காட்டும் வேறு வழிவகைகளான, குடிவன்முறை, துஷ்பிரயோகம் போன்றவற்றில் இறங்குகிறார்கள்.

ஒரு சமுதாயம் என்ற வகையில் ஆண் என்ற அர்த்தத்தில் இருக்க வேண்டியதை நாம் மீள்வரைவிலக்கணம் செய்ய வேண்டும். இது ஆண்கள் மற்றவர்களுடன் மனைவி பிள்ளைகள் உட்பட

ஆழமான வளமான உறவை வளர்க்க மாத்திரம் அனுமதிப்பதோடல்லாமல் ஏனைய ஆண்களுடனும் அவ்வாறிருக்க உதவும்.

இந்தத் தொடர்புகள் வாழ்க்கையை முழுமையாக்குவதுடன், அதற்குப் பிரதிபலனையும் அளிக்கும். ஆனால் அவர்கள் ஆணைத் தாக்கப்படக் கூடியனவாக இருக்க விரும்புகின்றனர். நாம் ஆணைக் கேலி செய்யாமல், வதையாமல் (அவர்களின் உணர்ச்சி வீச்சையும் ஆழத்தையும் ஒடுக்குவதற்குப் பதிலாக) அவர்கள் தமது மென் பக்கத்தைத் தேடி அறியவிட வேண்டும். இது ஆண்களுக்கு மட்டுமல்ல பெண்களுக்கும் சிறந்தது. ஆண் எனப்படும் காரணத்தால் அர்த்தம் கொள்ளப்படுவதை மீள்வரைவிலக்கணம் செய்யும்போது, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை குறைவதுடன் பால்நிலைகளுக்கிடையே கூடிய ஒருமைப்பாடும் நிலவும். ■

ஆஞ்சலோ பிரேரா



மாற்றங்கான முடியாத நியதி

சிரத்தை கொண்டு
அலங்கரிக்கப்பட்ட
புதுமைகளை அகற்றி விட்டு
முன்னோக்கிச் செல்லும் போது
இருள் கண்களுக்குப்
பழக்கப்படும் வரை மட்டுமே
வெளிச்சத்தின் அவசியமும் தேவையும்
உணரப்படுகின்றது.

இருளை கண்கள்
பழக்கப்படுத்திக் கொள்கின்றன.
பொழுது புலருகின்றது.
விடியலின் அவசியம்
தேவைப்படவில்லை.
ஆயினும்
இயற்கையின் நியதி...

மறுபடியும்
இருள் கவியும்
கண்கள் பழக்கப்படும்.
பின்
பொழுது புலரும்.....

எப்போதும்
அது அதுவாகவே
அவைகள் அவைகளாகவே....

செந்துருத்தி

ஆன், ஆன்மை

முடப்பட்ட
சுவர்க்கதவுகளின் உள்ளிருந்து
எழுகின்ற உணர்வுகளின்
உணர்ச்சித் துடிப்புகள்
துல்லியமாக
வெளித் தெரிகின்ற போதும்,
அறியும் ஆவல்,
விருப்பமின்றி
நீ
இருக்கும் போது...
இடையே
அதையும் மீறியதாக
கதவின் சிறு துவாரத்தினூடாக
அல்லது
இடைவெளியினூடாக
வெளிப்படுகின்ற
சைகைகள் குறித்து
அலட்டிக் கொள்ளாமல்
நான் என்ற தன்மையும்
அதுவே
எனது
ஆண்மையுமென்று
அன்று தொடக்கம்
இன்றுவரை
நீ - ஆணாக - உனது ஆண்மையுடன்

ராணி சின்னத்துரை

ஆண் - ஆண்மை என்ற விடயம் பால்நிலையில் பெறும் முக்கியத்துவம்

மனித சமூகத்தில் ஆண்-பெண் என்ற பால்நிலையில் ஆண்மை, பெண்மை என்ற பண்புகள் முக்கியம் பெறுகின்றன. ஆண் ஆண்மையுடையவன் என்பதற்கு அவனது நடத்தையில் வீரம், கம்பீரம், அதிகாரம், உடலில் வலிமை, மனதில் வலிமை, பேச்சுத் திறன், தலைமைத்துவம் போன்றன வெளிப்பட வேண்டும் என ஒவ்வொருவரும் எதிர்பார்க்கின்றோம். பெண் என்பவள் எவ்வாறு பெண்மை இயல்போடும், விட்டுக் கொடுப்போடும், நெகிழும் தன்மையோடும், பணிவோடும் இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றதோ அதேபோலவே ஆண்மைப் பண்பும் ஆண்களிடம் இருக்க வேண்டுமென எம்மில் உள்ள பலரால் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இதனால் சிலர் தமது இயல்பான உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த முடியாமலும், அதேவேளை மறைத்தும் போலியாக வாழ நேரிடுகின்றது. ஏனெனில் நாம் சார்ந்து வாழும் சமூகமானது எமது விருப்பு வெறுப்பிற்கு அப்பால் பண்பாடு, கலாசாரம், சம்பிரதாயம் என்பவற்றிற்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றது. ஒருவரை சுய விருப்பின் பேரில் வாழ்வதற்கு அவரது பெற்றோர் மற்றும் உறவினர்கள், வழிகாட்டிகள், மத நிறுவனங்கள் அனுமதிப்பதில்லை. காலம் காலமாகப் பேணிப் போற்றப்பட்டு வந்த மரபு ரீதியான வழக்காறுகள், சம்பிரதாயங்கள் என்பனவற்றின் வழிகாட்டல்களின் அடிப்படையிலேயே வளர்க்கப்படுகின்றனர். இதனால் ஒவ்வொரு மனிதர்களது வாழ்விலும் சுய விருப்பை விட மரபு, சம்பிரதாயம் என்பனவே அதிக செல்வாக்குப் பெறுகின்றன.

குழந்தை ஒன்றின் பிறப்பு முதல் அதன் வளர்சிப் பருவம் ஒவ்வொன்றிலும் ஆண் - பெண் என்ற பால் ரீதியிலான வேறுபாடு மட்டுமன்றி இயல்பு ரீதியான வேறுபாட்டினையும் பண்பாடு மற்றும் சம்பிரதாயங்கள் வளர்த்துச் செல்கின்றன. அவையே ஆண்மை -

பெண்மை என்ற உடலியல் வேறுபாடு தவிர்ந்த இயல்புகளின் அடிப்படையிலான வேறுபாடாகும். இவை உறுப்புகளின் அடிப்படையில் அமைந்த வேறுபாடுகள் அல்ல. காலம் காலமாக சமூகத்தில் உள்ளவர்களால் அவர்களுக்காகவே உருவாக்கப்பட்டவையேயாகும். இதன் காரணமாக ஆண் - பெண் இருவரும் சமூகத்தில் வாழும் போது சில இயல்புகளின் அடிப்படையில் வாழ நேரிடுகிறது. ஆண் சமூகத்தில் பொறுப்புணர்ச்சி மிகுந்தவனாகவும் தன்னம்பிக்கை, வீரம், விவேகம், ஆளுமை, கல்வி, பொருளாதார அந்தஸ்து, தலைமைத்துவப் பண்பு, பகுத்தறியும் திறன் போன்றவற்றோடு இருக்க வேண்டும் என ஒவ்வொரு ஆண்டத்திலும் நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம். ஒருவரிடத்தில் இவ்வாறான இயல்புகள் குறையுமிடத்து அவனை இச்சமூகம் ஏளனம் செய்ய முற்படுகிறது, தாழ்வாக எண்ணுகிறது. இயலாமை கொண்டவன் என வெளிப்படையாகவே கூற முன்வருகிறது. இதே போலவே பெண் என்பவள் மென்மையானவளாக, உணர்ச்சி வசப்படக் கூடியவளாக, சார்ந்து வாழக் கூடியவளாக, குடும்பத்தைப் பேணக் கூடியவளாக, சமூகம் வரையறுக்கும் ஒழுக்க கற்புக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் வாழக் கூடியவளாக இருத்தல் பற்றியும் அவளின் வாழ்க்கையில் நாளாந்தம் உபதேசிக்கப்பட்டு வழிநடத்தப்படுகின்றாள். விளையாட்டு, உடை, உணவு போன்ற விடயங்களிலும் இவ்விடயம் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. உணவு பரிமாறும் போது ஆண்பிள்ளைகளுக்கு முதலில் உணவு கொடுப்பதையும், அவர்களுக்கு போசாக்கான உணவு கொடுப்பதில் அக்கறை செலுத்துவதையும் காணலாம். ஆண்கள் உணவருந்தி முடிந்த பின்னரே பெண்பிள்ளைகளுக்குக் கொடுப்பதனையும், அவர்கள் அவ்வாறு உண்ணும் போது உப உணவுப் பதார்த்தங்கள் முடிந்திருப்பதையும் அவதானிக்கலாம். ஆனால் பெரும்பாலான தாய்மார்கள் ஆண்பிள்ளைகளுக்கு போதியளவு போசாக்கு கொடுப்பதையே விரும்புகின்றனர். சிலர் தாய்ப்பால்

ஊட்டும் போது கூட ஆண் பிள்ளைகளுக்கு நீண்ட நாட்கள் பாலூட்டுவதையும் விரும்புகின்றனர். பிற்காலத்தில் தன் மகன் ஆண்மையுடன் திகழவேண்டும் என்பதே அவர்களின் ஆசை. ஆனால் பெண் பிள்ளைகளே நாளைய சந்ததியினரை உருவாக்கும் திறனுடையவர்கள் அவர்களுக்கு போதியளவு ஊட்டச்சத்துத் தேவை என்பதை ஏனோ கவனத்தில் கொள்வதில்லை. இவை ஒவ்வொன்றும் நாளாந்தம் ஆண்மை - பெண்மை இயல்புகளின் அடிப்படையில் பிள்ளைகள் வழி நடத்தப்படுகின்றமைக்கான சில உதாரணங்களாகும். இவ்வாறு வழிநடத்தப்படும் போது பெண்பிள்ளைகள் மட்டுமல்ல ஆண்பிள்ளைகள் கூட பிரச்சினைகள் பலவற்றிற்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். ஏனெனில் தற்காலத்தில் வளரும் சமூகத்தினர் பெருமளவானோர் சுயமாகச் சிந்திக்க முற்படுகின்றனர். தர்க்க ரீதியாக விவாதிக்கின்றனர். இவ்வாறான சூழலில் ஆண்மை - பெண்மை பற்றிய கருத்துகள் பற்றியும் அவற்றில் ஆண்மை என்ற விடயம் பால்நிலையில் பெறும் முக்கியத்துவம் பற்றியும் சமூகத்தில் உள்ள சிலரிடம் கருத்துக் கேட்ட போது அவர்கள் கூறிய விடயங்கள் இங்கு தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்திராணி

(இல்லத்தரசி - வவுனியா)

தற்காலத்தில் இவை பற்றிப் பேசுவதில் எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை. ஏனென்றால் நாம் எழுதுவது மற்றும் பேசுவது எவற்றையும் நடைமுறையில் பின்பற்றுவதில்லை. சில விடயங்கள் பொருத்தமற்றவை எனத் தெரிந்தும் நாம் காலம் காலமாக அவற்றைப் பின்பற்றி வருகின்றோம். அவற்றைப் பின்பற்றுகின்றோம் என்பதே எமக்குப் பெருமையாக உள்ளது. அவற்றை விரும்பியோ விரும்பாமலேயோ எமது பிள்ளைகளுக்கும் நாம் பின்பற்றச் செய்கின்றோம். ஏனெனில் ஊரோடு ஒற்றுமைப்பட்டே வாழ முனைகின்றோம். ஆகவே நான் இப்போது சொல்கின்ற விடயங்களை நானோ அல்லது நீங்களோ வாழ்க்கையில் விரும்பி, உணர்ந்து பின்பற்றப்போவதில்லை. நாமெல்லாம் மற்றையவர்களுக்காகவே வாழப் பழகிக் கொண்டவர்கள். சில பழக்க வழக்கங்களில் ஆழமாகப் பழக்கப்பட்டுவிட்டோம். அவற்றிலிருந்து இனி நாம்

விடுபடுவது கஷ்டம். ஆனால் இனிவருகின்ற இளைய சமூகத்தினரையாவது அவ்வாறன்றி வாழப் பழக்குதல் அவசியம். வளர்ப்பின் போது ஆண்பிள்ளை, பெண்பிள்ளை என்ற பாகுபாடின்றி இருபாலாரையும் நடத்துதல் வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் தங்களது பிள்ளைகளின் காலத்திலாவது சில மூட நம்பிக்கைகளை விட்டுத்தள்ளுவார்கள். அல்லது எம்மைப் போலவே அவர்களும் பழைய காலக் கருத்துகளையே கடைப்பிடிக்க நேரிடும்.

சேரலாதன்

(ஆசிரியர் - மட்டக்களப்பு)

பால் வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் மனிதனை வேறுபடுத்துவதாக ஆண் - பெண் என்ற பாற் சொற்கள் அமைகின்றன. ஆண்மை என்பது வீரத்தைக் குறித்தது. அதுவே வலிமை என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. தற்போது ஆண்மை என்பது ஆளுமை என்ற அர்த்தத்தில் கையாளப்படுகின்றது. பெண்ணியவாதிகளால் சொல்லப்படுகின்ற மற்றும் சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற ஆணாதிக்கத்தையும் ஆண்மையையும் தொடர்புபடுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனெனில் ஆண்மை என்பது ஒவ்வொருவரிடமும் இருக்க வேண்டும் என்றே நான் கருதுகின்றேன். ஆண்களிடம் ஆண்மையும் பெண்களிடம் பெண்மையும் இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் இவ்வியல்புகளின் அடிப்படையில் அதாவது ஆண்மை - பெண்மை என்ற இயல்புகளின் அடிப்படையில் ஆணாதிக்கத்தைத் தொடர்புபடுத்தக் கூடாது என்பது எனது கருத்தாகும்.

ஜெயச்சித்ரா

(ஊடகவியலாளர் - கொழும்பு)

ஆண்மை எனும் போது என்னைப் பொறுத்தவரையில் வன்முறைகள் மற்றும் துன்புறுத்தல்களில் ஈடுபடாத தன் வீட்டின் உறுப்பினர்களுக்கு உதவி செய்கின்ற, பொறுப்புணர்வு மிக்க, தன் பெற்றோரை நேசிக்கின்ற, தன் மனைவி பிள்ளைகளுக்கு தாய் ஸ்தானத்தில் இருந்து அன்பு செலுத்துகின்ற மற்றும் கடமை உணர்வு, ஆளுமை போன்ற இயல்புகள் கொண்ட ஒருவரையே ஆண்மை உடையவர் என்று கருதுகின்றேன். ஆனால் இந்த சமூகம் ஆண்களை சிறுவயது முதலே முரட்டுத்தனமாகவும், மனதளவில் ஏற்றத் தாழ்வுடனும்

வாழப்பழக்கிக் கொள்கின்றது. ஐந்து வயதில் ஆண்பிள்ளை அழும் போது "பெண்பிள்ளை போல அழக் கூடாது" என்று அழுவது பெண்பிள்ளைகளின் இயல்பு என்றே சொல்லி வளர்க்கின்றனர். அதேபோலவே நடை, உடை, விளையாட்டு போன்ற அனைத்திலும் ஆண்மையைப் புகுத்தி விடுகின்றனர். இதன் விளைவு பல ஆண் பிள்ளைகள் இன்று ஆண் - ஆண்மை என்ற எண்ணக் கருக்களை மனதில் ஆணித் தரமாகப் பதித்துக் கொண்டு 'பெண்களை இம்சிப்பதோடு சமூகத்தில் உள்ளோருக்கு ஆபத்துகளையும் உண்டாக்குகின்றனர். குழுக்களாகச் சேர்ந்து வன்முறைகளில் ஈடுபடுவதோடு பெண்பிள்ளைகளைப் பாலியல் வல்லுறவுக்கும் ஆளாக்குகின்றனர். இதன் காரணமாகவே இன்றைய சமூகம் வன்முறை நோக்கிச் செல்கின்றது. சினிமாக்களில் காட்டப்படுவது போல அதீத சக்தி பொருந்திய அசகாய சூரர்களை நமது இயல்பு வாழ்க்கையில் காண முடியாது. பாசம், பொறுப்பு, விட்டுக் கொடுப்பு, தன்நம்பிக்கை போன்றவற்றைக் கொண்ட ஆண்களிலேயே ஆண்மை என்பது உள்ளது. ஆனால் மேற் கூறப்பட்டது போல இயல்பு வாழ்வில் ஈடுபடும் ஆண்களை சமூகம் ஏளனம் செய்வதோடு அவர்களுக்கு "பெண்மைத் தன்மை" என்ற பட்டத்தையும் வழங்கி விடுகின்றது. இவற்றை விடுத்து முற்போக்குச் சிந்தனையுடைய ஆண்களிடமோ அல்லது பெண்களிடமே ஆண்மைத் தன்மை உள்ளது என நான் கூறுவேன்.

சாந்தினி இரகுநாதன் (மாணவி - வெள்ளவத்தை)

ஆண்மை என்பது பற்றித் தற்காலத்தில பலவாறான கருத்துகள் நிலவுகின்றன. ஒருவர் இன்னொருவரைத் தனது ஆளுகைக்கு உட்படுத்தும் போது சக்தி கூடியவரிடம் காணப்படுகின்ற தகுதி நிலையையே ஆண்மை என இன்றைய இளஞ் சமூகத்தினர் எண்ணுகின்றனர். இவ்வாறான ஒருவனை சமூகம் பெருமைப்படுத்துகின்றது. அவ்வாறான சூழலில் அவன் தன்னை ஆண்மை பொருந்தியவன் என மார்தட்டிக் கொள்கின்றான். இந்த நிலை ஆண்களுக்குள் அதாவது ஒரு ஆணுக்கும் இன்னொரு ஆணுக்கும் இடையில் குறைவாகவும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையில் அதிகமாகவும் காணப்படுகின்றது. ஆகவே தான் ஆண் தனது ஆதிக்கத்தை மற்றும் அடக்குமுறையைப் பெண் மீது கட்டவிழ்த்து விடுகின்றான். அவள் மீது திணிக்க

முற்படுகின்றான். உடலியல் ரீதியில் இயல்பாகவே பெண்களுக்கு அமைந்து விட்ட மென்மை இயல்பு காரணமாகவும், அவளது உடல் அமைப்பினையும் சாதகமாகக் கொண்டு ஆண் ஆண்மை பொருந்தியவனாகவும் பெண் பெண்மை இயல்பு கொண்டவளாகவும் வழிநடத்தப்படுகின்றாள். ஆகவே ஆண் பிறக்கும் போதே ஆண்மை என்ற இயல்புடனோ அல்லது பெண் பிறக்கும் போதே பெண்மை என்கின்ற இயல்புடனோ பிறப்பதில்லை. இவை எமக்கு நாமே இட்டுக் கொண்ட வேலிகள் மற்றும் வரையறைகள் எனலாம். ஆனால் பெண்ணுக்குப் பெண்மை வேலியாக இருந்து கட்டுப்படுத்துவது போல ஆணுக்கு ஆண்மை வேலியாக இருந்து கட்டுப்படுத்துவதில்லை. ஆண்மை என்பது ஆணுக்கு சுதந்திரத்தை, கம்பீரத்தை, சுயநலத்தையே வழங்குகின்றது. இவ்வாறான பாரபட்சங்களில் இருந்தே ஆணாதிக்கம் மற்றும் பெண்ணடிமைத்தனம் என்பன வளர்ந்து செல்கின்றன.

வினோஜா (திருகோணமலை)

தமிழ் சமூகத்தில் ஆண்மை பற்றிப் பார்க்கும் போது பெண்மை பற்றி கூறாதிருக்க முடியாது. சங்ககாலம் தொடக்கம் இன்றைய தமிழ் சினிமா வரை ஆண்மை என்பது மிகைப்படுத்தப்பட்டே கூறப்பட்டு வந்துள்ளது: வருகின்றது. பகைவரை வென்ற ஆண்மை, போர் விரும்பும் ஆண்மை, தலை வணங்கா ஆண்மை, சேர்ந்தார்க்கு உதவும் ஆண்மை, பகைவர் புகழ்ந்த ஆண்மை, புலவர்கள் புகழ்ந்த ஆண்மை, போர்க்களத்தில் படைக்கு அஞ்சாத ஆண்மை என பலவாறாக ஆண்மை விதந்துரைக்கப்படுகின்றது. ஆனால் பெண்களைப் பற்றிப் பார்த்தால் அவளது உடல் அமைப்பினை அதாவது உறுப்புகளை மட்டுமே வர்ணித்துள்ளனர். "குரம்பை இளமுலையினர்", "பந்தனைத் திரண்ட மார்பினர்", "வண் கொங்கை" என அவளது மார்பு பற்றிப் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணலாம். ஆகவே பெண்களைப் பொறுத்தவரை அவள் அழகு மட்டுமே மிகுதியாகக் கூறப்பட்டு வந்துள்ளது. இதனைத் தற்காலத்தில் வெளிவருகின்ற தமிழ் மொழிப் படங்களினூடாகவும், நாளாந்தப் பத்திரிகைகள் மற்றும் இதழ்களில் வெளிவருகின்ற படங்களினூடாகவும் காணலாம். சங்ககால இலக்கியம் முதல் இன்றைய சினிமா வரை பெண்களின் மார்பு மட்டுமே இலக்கியங்களில் மிகைப்படுத்தப்பட்டுக் கூறப்படுகின்றது. ஆண்களைப் பொறுத்தவரையில்

கம்பீரம் மற்றும் துணிச்சல் மிக்கவர்களாகவும், சவால்களை எதிர் கொள்பவர்களாகவும், தன்னம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும், சவால்களை விரும்பி ஏற்ப்பவர்களாகவும், பெண்களை ஆண்களே பிரச்சினைகளின் போது காப்பவர்களாகவும், அதீத பலசாலிகளாகவும் வெளிவருகின்ற ஒவ்வொரு சினிமாவும் காட்டத் தவறுவதில்லை. ஆகவே ஆண் - ஆண்மை என்பது இன்று நேற்றுத் தோன்றிய ஒன்றல்ல. எமது தமிழ் சமூக அமைப்பில் காலம் காலமாக வளர்க்கப்பட்டும் போற்றப்பட்டும் வருகின்ற ஒன்று என்றே கூறவேண்டும்.

எஸ். இந்துமதி

(ஆசிரியை - கொழும்பு)

சமூகத்தில் ஆண், பெண் இருவருமே உயிர்கள். கடவுள் படைப்பில் ஏற்றத் தாழ்வு இல்லை. உடல் உறுப்பின் அடிப்படையிலேயே வேறுபடுகின்றோம். ஆனால் இன்று ஆண், பெண் இருவருக்கும் இடையில் மட்டுமன்றி ஆண்களுக்குள்ளும் பெண்களுக்குள்ளும் ஏற்றத் தாழ்வைக் கொண்டு வாழ்கின்றோம். ஏனென்றால் சாதி, பொருளாதாரம், கல்வி, சமயம், இனம் என ஒவ்வொரு விடயத்திலும் ஏற்றத் தாழ்வு கற்பிக்கப்படுகின்றது. இவற்றில் ஆண்களிடத்தில் ஆண்மை, வீரம் போன்ற அம்சங்கள் இருக்க வேண்டும் என அனைவரும் எதிர்பார்க்கின்றோம். ஒரு கணவனின் மனைவி தனது கணவன் வீரனாக, தன்னிச்சையாக செயற்படக் கூடியவனாக இருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறாள். ஓர் தாய் தனது மகன் பொருளாதாரம் மற்றும் கல்வி போன்றவற்றில் உயர்ந்த நிலையில் இருக்க வேண்டுமென ஆசைப்படுகிறாள். சமூகத்தில் ஓர் பெண்பிள்ளை படிப்பதை விட ஆண் பிள்ளையின் படிப்பு அவசியமாகக் கருதப்படுகின்றது. "அவள் பெட்டை படிச்சாலும் சரி படிக்காட்டிலும் பரவாயில்லை. நீ ஆம்பிளைப் பிள்ளையடா படிக்க வேணும்" என சிறுவயது முதலே பால்நிலையில் சமத்துவம் அற்ற நிலையை பெற்றோர் ஊட்டுகின்றனர். பக்கத்து வீட்டுப் பெண் பிள்ளையை விட தமது மகன் குறைவான மதிப்பெண்கள் பெற்று விட்டால் "அவள் பொம்பிளைப் பிள்ளை உன்னைவிட கூட மார்க்ஸ் எடுக்கும் போது, நீ ஆம்பிளை உன்னால் எடுக்க முடியாதே? எவ்வளவு வெட்கம்" என இன்றும் கூடப் பெற்றோர் ஏற்றத் தாழ்வு கற்பிக்கின்றனர். என்னைப் பொறுத்தவரை ஆண் - பெண் இருவரும் சமூகத்தில்

பிறந்தவர்கள். மனித உயிர்கள். அவர்களுக்குள் பேதம் பார்ப்பது மூடத்தனம். அதே போலவே ஆண்களுக்குள் ஆண்மை, வீரம் போன்ற இயல்புகள் இருக்க வேண்டும் என எண்ணுவதும் ஏளனம் செய்வதும் பொருத்தமற்றது.

ந. ராஜன்

(ஆசிரியர், தெமட்டகொட)

ஆண்மை, பெண்மை என்பது ஆண், பெண் இடத்தில் காணப்படும் இயல்பு இல்லை. ஆண்மை, பெண்மை என்ற விடயம் சமூகத்தால் கற்பிக்கப்பட்ட ஒன்று. மனிதர்கள் உடலியல் ரீதியில் ஆண் - பெண் என வேறுபடுகின்றோம். ஆனால் ஆண்மை பெண்மை என்ற விடயங்கள் எமக்கு நாமே உருவாக்கிக் கொண்ட கற்பிதங்களே எனலாம். ஆரம்ப காலத்தில் பெண்ணிடமே வீரம் கம்பீரம் போர்க்குணம் உள்ளதாக இந்துமத வழிபாட்டின் மூலம் அறியலாம். ஏனெனில் போர்க்குரிய தெய்வமாக கொற்றவையே போற்றப்பட்டாள். அவளே வீரத்தாயாக, பயமற்றவளாக, பாலைநிலத்தில் இருப்பவளாக கொள்ளப்பட்டாள். இங்கு ஆண்மை என்பது கம்பீரம், வீரம், தெளிவு போன்றவற்றை சுட்டுவதாகக் கொள்ளலாம். ஆனால் தற்போது ஆண்மை எனும் போது ஆதிக்கம், மூர்க்கம், வீரம் போன்றவற்றை கொண்டு விளங்கும் ஆண்களைச் சுட்டுகிறது. உண்மையிலேயே ஆண்மை என்பது ஓர் விடயத்தில் உறுதியாக இருப்பதையே குறிக்கின்றது. பெண்மை என்பது நெகிழ்ந்து போகின்ற தன்மையைக் குறிக்கும். ஆனால் பெண்மையில் ஆண்மைத் தன்மையுண்டு. அதேபோல ஆண்மையில் பெண்மைத் தன்மை உண்டு. பெண்மை இல்லாத ஆணோ அல்லது ஆண்மை இல்லாத பெண்ணோ உலகத்தில் இருக்க முடியாது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு ஆணிடமும் நெகிழ்ந்து போகின்ற தன்மை உண்டு. அன்பு, பாசம், காதல் போன்றவற்றிற்கு வசப்படுகின்ற இயல்பு ஆண்களிலும் உண்டு. இது மனித இயல்பு. இதே போலவே பெண்களிலும் உறுதியான மற்றும் கம்பீரமான உணர்வுகள் உண்டு. ஆகவே பெண்மையில் ஆண்மைத் தன்மையுண்டு. அதேபோல ஆண்மையில் பெண்மைத் தன்மை உண்டு. ஆகவே இரசனை, உறுதி, நம்பிக்கை, விட்டுக் கொடுப்பு என்பன ஆண் - பெண் இருவருக்கும் கட்டாயம் தேவை. ஆனால் சமூகத்தினர் இவற்றைத் தவிர்த்து பெண்மை - ஆண்மை என்ற இயல்புகளை வலிந்து புகுத்துகின்றனர். இதன் காரணமாக ஆண் - பெண் இருவரும் தம்மை மறந்தும் கூட தமது இயல்பான

உணர்வுகளை பல சந்தர்ப்பங்களில் வெளியிட முடியாத சூழ்நிலைக்கு உட்படுகின்றனர். மற்றையோருக்காக தமது உணர்வுகளை ஆண் - பெண் இருவரும் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய நிலையை பெண்ணியவாதிகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஆண்மை - பெண்மை என்று எதுவுமே இல்லையென்றே கூறுவேன். அவற்றை வெற்று வார்த்தைகள் என்றே கூறலாம்.

மயூரன்

(பல்கலைக்கழக மாணவன்)

இன்றைய சமூகத்தில் ஆண்பிள்ளைகள் பற்றிப் பார்க்கும் போது அவர்கள் சுதந்திரமாகவும், தனிப்பட்ட ரீதியில் முடிவு எடுக்கக் கூடியவர்களாகவும், யாருக்கும் கட்டுப்படாதவர்களாகவும் இருப்பார்கள் என்ற கணிப்பு எமது இளைய சமூகத்தினர் மத்தியில் காணப்படுகின்றது. இதனை இளைஞர்கள் ஒன்று கூடும் ஒவ்வொரு

சந்தர்ப்பத்திலும் காணலாம். அதாவது வீதியில் கூட்டமாக நின்று அந்த வழியே வருகின்ற இளம் பெண்பிள்ளைகளை கிண்டல் பண்ணுதல், இளைஞர்கள் வீதியின் நடுப் பகுதியால் எவ்வித தயக்கமோ குற்ற உணர்வோ இன்றி செல்லுதல், பயனிகளுக்கு இடையூறு செய்தல் போன்ற ஆண்மையாக இன்று பலரால் கருதப்படுகிறது. இது மட்டுமன்றி விழாக்கள் மற்றும் விருந்துகளில் மது பானம் அருந்தாவிடத்து அவர்களை ஆண்மை இல்லாதவன் எனக் கேலி செய்யும் போக்கும் உண்டு. இவ்வாறான கேலிக்குப் பயந்தே பலர் மது அருந்துவதை காண்கிறேன். இந்த நிலையினை இளைஞர்கள் தாமே உணர்ந்து மாற்ற வேண்டும். ஆண்மை என்கின்ற பண்பை விடுத்து இளைஞர்கள் நல்ல ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் போது தேவையற்ற பிரச்சினைகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

நேர்காணல்

லக்ஷ்மி

மரபும் மாற்றமும்

மரபுக் கட்டுக்குள்
தினமும்
அமிழ்த்தப்பட்ட
நான்
மாற்றங்கள் சிலவற்றை
என்னுள்
மறுபடியும்
விதைக்க முற்பட்டேன்
ஆனால்...
உணர்ச்சிகளை
சாகடித்து
உயிர் வாழும் - சில
மனிதர்களால்
மரத்துப் போனது
மரபுகள் மட்டுமல்ல
நான் தேடியெடுத்த
மாற்றங்களும் கூடவே

ரதி பாலேந்திரன்

ஆண்மையைக் கட்டுடைத்தல்

இன்று உலகில் வன்முறைகள் அதிகரித்து விட்டன என்கிறோம். அரசியல், சமூக வன்முறைகள், கலாசாரத்தில் இருக்கும் வன்முறைகள் பற்றிக் கதைக்கின்றோம். இவை போர், தாக்குதல் போன்ற அரசியல் காரணங்களுக்கான வன்முறைகளிலிருந்து குடும்பத்தில் நிலவும் வன்முறைகள் வரை பல்வேறு வகையினவாக அமைந்துள்ளன. இந்த வன்முறைகளில் ஈடுபடுபவர்களில் மிகப் பெரும்பாலானோர் ஆண்களாகவே உள்ளனர். சித்திரவதை, பாலியல் பலாத்காரம், கொலை ஆகியவற்றில் ஈடுபடுபவர்களும் ஆண்கள் தான். வன்முறை என்றால் என்ன, இவற்றில் ஈடுபடும் ஆண்கள் இவற்றை ஏன் செய்கின்றனர் என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

நாம் வன்முறைக்கு ஆளாவோரைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்தும் அதே வேளை வன்முறைக்கும், ஆண்களுக்கும் இடையேயான தொடர்பு யாது? என்பதைப் பற்றியும் கட்டாயமாகச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் வன்முறைகளை இல்லாது ஒழிக்க வேண்டுமெனில் அது பற்றிய பூரண விளக்கம் எமக்கு வேண்டும். இவ்வகையில் வன்செயலுடன் தொடர்புபடும் ஆண்மை என்கின்ற விடயம் பெண்ணிய நோக்குடன் அணுகப்பட வேண்டிய பிரச்சினையாகின்றது.

எனவே வன்முறையை முற்றிலும் விளங்கிக் கொள்வதற்கு அதனையும், அதனுடன் இணைந்துள்ள ஆண்மையையும் கட்டுடைத்து நோக்க வேண்டும்.

ஆண்மை என்ற கருத்தாக்கத்தில் வன்முறையும் இணைந்திருப்பது அதனைக் கட்டுடைக்கும் போது புலனாகின்றது.

பெரும்பாலும் பால்நிலை அசமத்துவம் பற்றியோ, சமூகத்தில் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் பற்றியோ கதைக்கும் போது ஆதிக்கத்திற்கும், அதிகாரத்திற்கும் உட்படுபவர்கள் பற்றியே கதைக்கின்றோம். ஆனால் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர் பற்றி அதிகம் அக்கறைப்படுவதில்லை. வன்முறையையும், வன்முறையாளர்களையும் இல்லாமலாக்குவதற்கு இது பற்றிய விளக்கம் எமக்கு வேண்டியதாகும்.

மனிதகுலத்தின் சரிபாதிக்கவிருக்கும் ஆண்கள் ஏன் வன்முறையாளராகின்றனர்? ஆண்மைக்கும்

வன்முறைக்கும் உள்ள தொடர்பு யாது? அது எத்தகையது? ஆண்மை எல்லாக் காலங்களிலும், எல்லாக் கலாசாரங்களிலும் வன்முறையுடன் தொடர்புடையதாக இருந்ததா?

பெண்கள் வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபடும் போது அவர்கள் மனித இயல்பிற்கு மாறானவர்கள் எனக் கருதுகிறோம். ஆனால் எவரும் தெருவில் சண்டைக்குப் போகும் இளம் ஆண்களைப் பற்றி அதிசயமாகப் பார்ப்பதில்லை. அது ஆண்களின் இயல்பு என்று கூறப்படுகின்றது. ஆண்களின் உடலில் உள்ள ரெஸ்ரலோன் என்னும் ஹோர்மோன் அவர்களது வன்முறையான நடத்தைக்கு காரணமாக இருக்கலாம் எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். அப்படியானால் அவர்களுக்கு வன்முறை இயல்பானதா? ஆண்மை என்ற பண்பினுள் வன்முறை இணைந்து கிடக்கின்றதா?

ஆண்மை என்ற சொல்லுக்கு கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி பின்வருமாறு பொருள் கூறுகிறது.

“உடல் வலிமை மற்றும் பலம் போன்ற ஆணின் இயல்பு அல்லது தன்மை. Manly qualities such as physical strength, power..”இதன் ஆங்கிலப் பதமான Masculine என்பதற்கு Oxford ஆங்கில அகராதி தரும் பொருள் பின்வருமாறு. “Having qualities or appearance considered to be typical of men” அத்துடன் strength, vigor என்ற வார்த்தைகளையும் பயன்படுத்துகிறது.

இவை இரண்டிலும் உடல் வலிமை, வீரியம் என்பன இடம்பெறுகின்றன. வலிமை என்பது ஆதிக்கத்தினுடனும், அதிகாரத்தினுடனும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் வன்முறையுடனும் இணைந்திருக்கின்றது. அத்துடன் பாலுறவில் வீரியத்தை வெளிக் காட்டல் என்ற கருத்தும் இணைந்துள்ளது. மொழியில் இத்தகைய கருத்துகள் பொதிந்திருப்பினும் நிலையான கருத்தாக இருந்ததா என்பது சிந்தனைக்குரியது

ஆனால் இது எல்லாக் காலங்களிலும் காணப்பட்ட கருத்தோ அல்லது சகல சமூகங்களிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்தோ அல்ல. ஆண்மையை வன்முறையுடன் தொடர்புபடுத்தாமல் விபரித்த கருத்துகளையும், இலக்கியங்களிலும், பாரம்பரியக் கதைகளிலும் காணலாம். நீதி, தைரியம், நேர்மை ஆகியவற்றுடன் மென்மையான உடல்வாகு கொண்ட

ஆண்களின் படிமங்களையும், இலக்கியம், சிற்பம், ஓவியம் போன்ற கலைகள் ஊடாகக் காணலாம்.

தமிழ் சமூகத்தில் ஆண்மை பற்றிய கருத்துகள் வித்தியாசப்பட்டும் மாறி வளர்ந்தும் வந்துள்ளன. சோழர் கால ஆண் சிற்பங்கள், சித்தன்ன வாசல் ஓவியங்களில் காணப்படும் ஆண் ஓவியங்கள் கரடுமுரடற்ற மென்மையான உடல்வாகு கொண்டவர்களாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளனர். இக்காலத்தில் பெரும் சாம்ராஜ்ஜியத்தை அமைத்த இராஜராஜசோழனின் உருவம் மென்மைத் தன்மை உடையதாகவே ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

போர், வீரம் ஆகியவை ஆணுக்குரியதாகக் கூறப்பட்டன, அவை தீமையை அழித்தல், தர்மத்தையும் நீதியையும் நிலைநாட்டுதலுடனே தொடர்புபடுகிறது. இவற்றில் மேலெழும்பும் கருத்து ஆண்மையின் ஒரு அம்சம் தர்மத்தை நிலை நாட்டல் என்பதாகும்.

தற்காலத்தில் ஆண்மை எனும் கருத்தாக்கத்தை வடிவமைப்பதில் வெகுஜன ஊடகங்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. இவை ஆண்மை பற்றிய ஒரேவகையான கருத்தாக்கம் ஒன்றைப் படிமங்கள் மூலம் உருவாக்குகின்றன. இப்படிமங்கள் காட்டும் ஆண்மையானது உடற் பலம், சண்டைக்கு அஞ்சாத்

தன்மை, பாலுறவில் ஆக்கிரமிப்பு முதலியவற்றை முக்கிய பண்புகளாகக் கொண்டது. விளையாட்டு, சக்தி அளிக்கும் உணவு வகைகள் பற்றிய விளம்பரங்களில் இத்தகைய ஆண்களைக் காணலாம். இவற்றினால் பலர் கருத்தேற்றம் பெற்ற போதும் யதார்த்தத்தில் வேறு நிலைமையையும் காணலாம்.

சமீபத்தில் சர்வதேச மட்டத்தில் செய்யப்பட்ட ஆய்வொன்றில் ஆண்மை தொடர்பாக ஆயிரக்கணக்கானோரின் கருத்துகள் பெறப்பட்டன. இதில் பல்வேறு வயதுப் பிரிவினரும் ஆண்மை தொடர்பாகத் தமது கருத்துகளைத் தெரிவித்தனர். தேக பலத்தை விட தேக நலம், சிறந்த குடும்ப வாழ்க்கை, மனைவியருடன் சிறந்த உறவைப் பேணல் போன்றவை ஆண்மையின் இயல்புகளாகச் சொல்லப்பட்டன. ஆக்கிரமிப்புப் பண்பு கொண்ட பாலுறவு பற்றிய கருத்துகள் பேசப்படவில்லை.

எனவே ஆண்மைக்கும் வன்முறைக்கும் இடையிலான தொடர்பு பற்றிக் கலந்துரையாடுவதன் ஊடாக புதிய விளக்கங்களைப் பெறலாம். ஆண்களும் தமது இயல்பு பற்றி மறு பரிசீலனை செய்யலாம். ஆண்மையை ஆக்கபூர்வமாகக் கட்டமைப்பதற்கு இது உதவும். ■

கிரிஜா





இறுதிக் கணம்

விடயத்தைக் கேள்விப்பட்டு பதினைந்து நிமிடங்களுக்குள் அந்த இடத்தை அடைந்த போது நண்பனின் உடல் வீதியோரத்திலே கிடந்தது. காலையில் கடைக்குப் போய்விட்டு மோட்டார் வண்டியில் வரும் போது ஏதோ வாகனத்தில் மோதி தடுமாறி விழுந்ததில் பலத்த அடியாம். அவ்விடத்திலேயே மரணித்து விட்டதாக கூடியிருந்தோர் சொன்னார்கள்.

எனக்கும் நண்பனுக்கும் பதின்மூன்று வருடப் பழக்கம். அவன் எல்லாவற்றையும் மனம் விட்டுப் பேசும் ஒருவன். என்னைப் போலல்ல. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் தான் இருவரும் கொழும்பிலிருந்து ஒன்றாகப் புகையிரதத்தில் ஊர் வந்து சேர்ந்தோம். எட்டரை மணி நேரப் பயணத்தில் தூங்கியது போக ஐந்து மணி நேரமாய் பல விடயங்களை அரசியல் உட்படப் பேசிக் கொண்டு வந்தான். பெரும்பாலும் தன்னைச்

சூழ்ந்த விடயங்களையே பேசினான். அவன் விபத்துக்குள்ளாவதற்கு சற்று முன்பு வரை என்ன சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்ததால் கவனக்குறைவு ஏற்பட்டு விழுந்து மரணித்திருப்பான் என்ற சிந்தனையோடு நான் எனது வண்டியில் சென்று கொண்டிருந்தேன்.

ஒருவேளை அன்று சனிக்கிழமையாதலால் மனைவி சொன்ன பொருட்களில் வாங்கிய பொருட்களின் விலையேற்றத்தையோ அல்லது தான் வாங்கிய கடைக்காரன் ஏமாற்றி விட்டதை சிந்தித்துக் கொண்டு வந்திருப்பானா? அல்லது மனைவி கொடுத்த பட்டியலில் வாங்க மறந்தவற்றையா? அல்லது இல்லாது போனது பற்றி சிந்தித்திருப்பானோ?

புகைவண்டியில் வரும்போது தனது எட்டு வயதுக் குழந்தைக்கு நான்கு மாதங்களாக சளியும் இருமலுமாம். நான்கைந்து வைத்தியர்களிடம் சென்று பார்த்தும் பயனில்லையாம். அத்தொல்லையால் குழந்தை படிப்பது தடைப்படுகின்றது என்று மனைவி தனக்குத் திட்டுவதைக் கூறியிருந்தான். அடுத்த வாரம் மூன்று நாட்கள் விடுமுறை எடுத்துவிட்டு கொழும்புக்குச் சென்று தனியார் மருத்துவமனையில் தன் குழந்தையைக் காட்டவேண்டுமாம். அதைப்பற்றிய சிந்தனையில் வந்திருப்பானோ?

தனது அலுவலகத்திற்குப் புதிதாக வந்துள்ள மேலதிகாரியின் முறைப்புக் காரணமாக தன்னால் இப்போது ஒழுங்காக வேலை செய்ய முடியவில்லையாம். எதற்கெடுத்தாலும் தன் மீது கோபப்படுகிற மேலதிகாரியுடன் எப்படி வேலை செய்வது என்ற கவலையும் அவனிடம் இருந்தது. இரு நாட்களுக்கு முன்னர் மேலதிகாரி சொன்னபடியே எவ்விதமான மாற்றங்களும் செய்யாது அவர் கொடுத்த வேலையைச் சரியாகவும் வெற்றிகரமாகவும் முடித்துக்கொண்டு அவரைச் சந்தித்த போது அவரோ, "ஏன் உனக்கு சொந்தப் புத்தி கிடையாதா? நான் சொன்ன மாதிரி மட்டும் தான் வேலை செய்வீங்களா? உங்களுக்கெண்டு சொந்தமாய் புத்தி இருந்தா ஏன் இங்க வந்து என்ற உயிரை எடுக்கிறீங்க?" என அவர் வசவு விட்டதாகக் கூறினான். ஒருவேளை தனக்கும் தனது மேலதிகாரிக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடு பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டு வந்திருப்பானோ?

மனைவிக்கும் வேலைநிரந்தரமில்லை. தற்காலிகமாக எங்கோ வேலை செய்து வருவதாகவும், நாட் சம்பளமே இப்போதும் கொடுப்பதாகவும்

கூறினான். அவள் ஒரு பட்டதாரி. ஆனால் நண்பனின் அதிஷ்டமோ அல்லது துரதிஷ்டமோ இது வரையிலும் அவளுக்கு ஒரு நிரந்தர வேலை கிடைக்கவில்லை. ஏதோ ஒரு தடவை நிரந்தர வேலை கிடைத்ததாம். ஆனால் அவளுக்கு விருப்பமில்லாது அந்த வேலையை விட்டுவிட்டதாகக் கூறினான். “ஏன் இப்போது கிறிஸ்துவேற்றுக்கு வாத்தியார் வேலை கிடைக்குதே. அதற்கு நீ ஏன் ட்ரை பண்ணக் கூடாது?” என்று நான் கேட்க, நண்பனோ தனக்கும் மனைவிக்கும் ஆசிரியர் வேலையில் விருப்பமில்லை என்றும் கூறினான். மனைவிக்கு நிரந்தர வேலையில்லையாதலால் தனது குடும்பத்திற்கு சிறியளவில் பொருளாதாரப் பிரச்சினை இருப்பதாகவும் புகையிரதப் பயணத்தில் கூறினான். ஒருவேளை மனைவியின் வேலை விடயமாகச் சிந்தனை செய்து கொண்டு வந்திருப்பானோ?

அவனது பக்கத்து வீட்டில் வசிப்பது அவன் பெரியப்பாவின் மகன் குடும்பம். இவ்விரு குடும்பங்களுக்குமிடையில் நல்ல உறவு இல்லை என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் தனக்கு மகள் முறையான பெரியப்பாவின் மகனின் மகள் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருப்பதும் அவளுக்கும் நண்பனுக்கும் இடையில் நல்ல உறவு இருப்பதும் கூட எனக்குத் தெரியும். அவள் தான் ஒருவனைக் காதலிப்பதாகவும், அந்தப் பையன் வேற்று மதக்காரனன்றும், அவர்களுடைய காதலுக்கு அவளது பெற்றோர் சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை என்றும் கூறியதாக நண்பன் புகைவண்டியிலே கூறினான். தனக்குப் பெற்றோர் அடிப்பதாகவும், சரியாக இப்போது முகம் கொடுத்துப் பேசுவதில்லை என்றும் கூடக் கூறினாளாம். அவர்கள் சம்மதிக்காவிட்டால் வீட்டை விட்டுத் தான் ஓடிப்போய் காதலித்தவனைத் திருமணம் செய்யப் போவதாகவும் அதற்கு நண்பனின் ஆலோசனையை அவள் கேட்டதாகவும் கூறினான். “நான் என்னடா மச்சான் செய்ய? அவள ஓடிப்போ என்டால், பெரியப்பாட மகன் நான் தான் கூட்டிக் குடுத்தன் என்று சொல்லுவான். இல்லாட்டி அவள் தற்கொலை பண்ணப் போறாளாம். அதையும் என்னால் பாத்துக் கொண்டிருக்க ஏலாது. “அவள் நல்ல புள்ளடா மச்சான். பாவம். இவனுக்கு மகளாகப் புறந்திட்டான்” என்று சொல்லிப் புலம்பினான். ஒருவேளை அவனது பெரியப்பாவின் மகனின் மகளது காதல் விடயமாக ஏதாவது சிந்தித்துக் கொண்டு வந்திருப்பானோ?

தனது குடும்பம் பெருந்து விட்டது. இப்போது தனது வயதான தாயையும் சேர்த்துக் குடும்பத்தில் மொத்தமாக

ஆறு பேர் எனவும் அதனால் ஏதாவது வெளியிடங்களுக்குப் போகும் நிலை வந்தால் ஓர் முச்சக்கர வண்டியிலே செல்லும் நிலை ஏற்படுகின்றதெனவும் கூட அந்தப் புகையிரதப் பயணத்தில் கூறினான். மனைவி வழி உறவினர் ஒருவரது பழைய மோட்டார் கார் விற்பனைக்கு இருப்பதாகவும், அதனை அவர் ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்பதற்கு முயற்சிப்பதாகவும் கூறிய நண்பன், மேலும் தனது மனைவியின் உறவினராதலால் இன்னும் கூடக் குறைப்பார் என்றும் கூறினான். அலுவலகத்தில் கடன் வாங்கியும், மனைவியினது நகைகளை அடகு வைத்தும் பணம் புரட்டி தனது வீட்டினுள் இன்னுமொரு அறையை கூடவே கட்டி முடிக்கும் எண்ணத்தையும் கூறிய நண்பன் ஒருவேளை அச்சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்ததினால் கவனக்குறைவு ஏற்பட்டிருக்கலாமோ?

நண்பனின் அலுவலகத்தில் நண்பனுக்குப் பக்கத்திருக்கையில் அமர்ந்து வேலை செய்யும் நபர் பற்றியும் பேச்சு வந்தது. அந்நபருக்கு இப்போது ஐம்பது வயதென்றும், மூன்று பெண்களின் தந்தை என்றும், அவரின் மனைவி ஒரு ஆசிரியை என்றும் கூறிய நண்பன், மேலும் அவன் கூறிய தகவல்கள் ஆச்சரியமும் அதிர்சியும் ஊட்டின. காரணம் அந்த நபர் தங்களது பக்கத்து அலுவலகத்தில் வேலை செய்யும் திருமணமாகாத ஓர் இளம் பெண்ணிடம் காதல் வசப்பட்டதாகவும், அந்தப் பெண்ணுடன் அடிக்கடி வெளியூர் சென்று தங்குவதாக தனது அலுவலகத்தில் பேசிக்கொள்வதாகவும் சொன்னான். அத்துடன் அப் பெண் இதுவரை திருமணம் செய்யவில்லை என்றும், அவளுக்கு இப்போது இருபத்தேழு வயது என்றும், உப தகவலாகக் கூறினான். எனக்கோ மற்றைய விடயங்களை விட இம்மாதிரியான விடங்கள் கேட்பது மிகவும் விருப்பமான ஒன்றாகும். அதனால் இதுபற்றி நண்பனிடம் தூண்டித் தூண்டி மேலதிகமாகக் கேட்கப் போய் எனக்கே பேரிடியாக வந்தது. காரணம் அந்த பெண் எனது ஒன்று விட்ட உறவு முறையானவள். அது பற்றி எனது நண்பனுக்குத் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. நண்பன் பொதுவாகக் கூறிய தகவல் எனக்கென்னவோ சிந்தனையைத் தூண்டிவிட்டு நிம்மதியைத் தொலைக்கப் பண்ணியதென்பது மட்டும் உறுதி. நண்பனுக்கோ அது சாதாரண விடயம். ஆனால் நானோ வழமை போல நண்பனிடம் எதுவுமே காட்டிக் கொள்ளாமல் ஊமையாகவே கற்பனையில் இருந்துவிட்டேன். ஒருவேளை அந்த நபரையோ, அந்த பெண்ணையோ கூட

வழியிலோ அல்லது சந்தையிலோ நண்பன் பார்த்திருக்கக் கூடும். அவர்களது காதல் தொடர்பாக சிந்தித்த வண்ணம் வந்திருப்பானோ? அதுவே அவனது கவனக்குறைவிற்குக் காரணமாயிருந்திருக்குமோ?

நண்பனின் மனைவியின் தம்பி இப்போது தான் உயர்தரக் கல்வியை முடித்துவிட்டு இரண்டாம் தடவையும் பரீட்சையில் ஒரு பாடத்துடன் வெற்றிகரமாக சித்தியடைந்து விட்டு நண்பனின் வீட்டிலே நிரந்தரமாக தங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். நண்பனின் மனைவிக்கு அது பற்றிய கவலையோ சிந்தனையோ கிடையாதென்பதும் எனக்குத் தெரியும். அவளுக்குள்ள பெருமையெல்லாம் தனது தம்பி உயர்தரப் பரீட்சையில் ஒரு பாடம் சித்தியடைந்து விட்டான் என்பதாகும். அவள் என்னிடம் அடிக்கடி கூறுவது, “அண்ணன் எண்ட தம்பி ஏ.எல் பால் பண்ணிட்டான். உங்களுக்குத் தெரிஞ்சு என்.ஜி.ஓ. வில ஏதாவது நல்ல சம்பளத்தில் வேல பாருங்களன்” என்பாள். இன்று வேலை எடுப்பதற்கு பட்டதாரிகள் கூட அலைந்து திரிவது பற்றி பட்டதாரியாகி வேலைக்கலைந்து திரியும் அவளுக்குக் கூடத் தெரியாதா? அல்லது தம்பியின் பெருமை அவற்றை மறைத்து விடுகின்றதா? எனது நண்பன் தனது மனைவியின் மேற்படி நச்சரிப்பைப் பற்றி அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. “மச்சான், இவனுக்கிங்க எவன்டா வேலை தருவான்? சும்மா பீயோன் வேலைக்குக் கூட கிறஜலிட் ஆக்கள் கியூவில் நிக்கிறானுகள். பேசாம இவனப் பிடிச்சி சலுதிக்கோ, அல்லது கொறியாப் பக்கமோ அனுப்பி விட்டாத்தான் எனக்கு நிம்மதி. சும்மா வீட்ட கிடந்து டி.வீ பாத்துக் கொண்டும் புள்ளைகளோட தனகிக் கொண்டும் திரியிறான். எங்கயாச்சும் அனுப்பி தொலைச்சால் தான் நிம்மதி,” என்று நண்பன் கூறுவதில் இருந்து தன் மைத்துனனின் எண்ணமும் அவனுள் அடிக்கடி ஓடிக்கொண்டிருப்பது எனக்குத் தெரியும். அன்றைய புகைவண்டிச் சந்திப்பில் கூட அது பற்றிய பேச்சு வந்ததும் நண்பன் அலுத்துக் கொண்டதும் கூட எனது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. ஒருவேளை தனது மைத்துனனின் செய்கையால் அவனுக்கும் மனைவிக்குமிடையில் பிரச்சினைகள் உருவாகி விட்டதா? அல்லது மைத்துனனை வெளிநாடு அனுப்பும் நண்பனின் திட்டம் கைகூடி விட்டதா? இதுபற்றி ஏதாவது முடிவு எடுப்பது பற்றிய சிந்தனையில் வந்ததினால் தான் கவனக்குறைவினால் விபத்தேற்பட்டதோ?

நண்பனுக்கு என்னைப் பற்றிய நல்லெண்ணமும், எனது வளர்ச்சியில் ஈடுபாடும் அதிகமாயிருந்தது பற்றி எனக்கு நன்றாகவே தெரியும். அன்றைய புகைவண்டிப் பயணத்தில் எனது பணப்பிரச்சினை பற்றியும் எனது அலுவலகப் பிரச்சினைகள் பற்றியும் மிகச் சிறிதளவே எப்போதும் போலப் பேசினேன். ஏன், எனதுவலகத்தில் வேலைசெய்யும் திருமணமான ஆணுக்கும் திருமணமான பெண்ணுக்குமிடையில் சமீபகாலமாக ஏற்பட்டுள்ள தொடர்பு பற்றியும், என் அலுவலக உயரதிகாரி ஒருவரின் மகள் அலுவலகத்தில் வேலை செய்யும் சிற்றாழியர் ஒருவரின் மகனுடன் சமீப காலத்தில் ஓடி விட்ட கதையையும், அதன் மூலம் அந்த மேலதிகாரி அவமானப்பட்டதையும் கூறி சந்தோஷப்பட்டேன். ஆனால் என்னைப் பற்றி அலுவலகத்தில் கூறப்படும் விடயங்களை கவனமாக மறைத்து விட்டேன். அது போல எனது குடும்பம் குழந்தைகள் பற்றிய நல்ல, பிரச்சினையற்ற விடயங்களை மட்டும் சொன்னதால் அவன் என் மேல் பொறாமை கொள்ளக் கூடும் என நினைத்து அவற்றை மட்டும் தெரிந்தெடுத்துக் கூறினேன். ஒருவேளை எனது குடும்ப சந்தோஷத்தையும் தன் குடும்ப சுகமைகளையும் நினைத்து அது பற்றிய ஒப்பீட்டுச் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருப்பானோ? அல்லது எனது பணக் கஷ்டத்தினையும் அலுவலகப்பிரச்சினைகளையும் நினைத்து இவற்றை எவ்வாறு தீர்க்கலாமென்ற சிந்தனையில் வந்து கொண்டிருக்கும் போது கவனக் குறைவினால் விபத்து ஏற்பட்டிருக்கலாமோ?

“ஆ... என்ன எனக்கு முன்னால் ஒரு பஸ் வந்துகொண்டிருக்கிறதே... எங்கே எனது பிளேக்? அடிக்க முடியவில்லையே... மோதி விடுவேனோ? இதோ பஸ் கிட்ட வந்து விட்டதே... ஐயோ மோதி விட்டேனே... எனக்கு என்ன நடக்கிறது? ஒன்றுமே தெரியவில்லையே. யாரும் பேசும் சத்தம் கூடக் கேட்கவில்லையே. ஒருவேளை நான் செத்துக் கொண்டிருக்கின்றேனோ? எனது சித்தமும் அடங்கிக் கொண்டு போகின்றதோ? ஏன் நான் கத்த முனைந்தும் சத்தம் வரக் காணாமே? வேறேதும் சிந்தனைகள் வரக் காணாமே? ஆ... இப்போது ஒரேயொரு எண்ணம் மட்டும் வருகிறதே. நானும் இறந்த பின் என்னைப் பற்றியும் யாராவது இறுதியாக நான் என்ன யோசித்தேனென்று எண்ணிக் கொள்வார்களா? அல்லது யாரும் எண்ணாமலே போய் விடுவார்களோ?” ■

ஜி. கென்னடி

ஆண்மைத்துவம்

அவன்

ஒவ்வொரு நாளும்
 ஊரை வளைத்து வந்தான்
 எங்கெல்லாம் வாய் வெட்டு வேதாந்தம்
 எங்கெல்லாம் கைகலப்பு
 கொஞ்சமாய்ப் பணமும்
 கொண்டு வந்து கொடுத்தான்
 இதுவெல்லாம் அவனுக்கு
 இயல்பாக வேண்டிப்பவை
 ஆண்மைத்துவம் நன்றாய்
 அவனுக்கு வாய்த்ததென
 மேன்மைப்படுத்தி இன்னும்
 மிகைப்படுத்திக் கூறும் - மனப்
 பான்மையே இம்மக்களது பண்பாடு
 அவளோ என்றோ ஒருநாள்
 ஊரில் உள்ள நண்பியிடம்
 ஒரு நிமிடம் மட்டும்
 பேசிவிட்டு வந்தாள் பிரியமுடன்
 தான் பார்க்கும் தொழிலும் அதன்
 அலுவலகம் அமைந்ததுவும் தூரம் தான்
 "இவளெல்லாம் பெரியஆட்டுத்தனக்காரி
 அவளெல்லாம் பொம்பிளையே இல்ல
 காட்டுறாள் பெரிய காட்டாப்பு
 வீட்டுக்குள் இருக்கும் பழக்கம் இவள்
 பரம்பரைக்கே இல்லை
 எடுப்பும் பகட்டும் தான்
 இவர்களுக்கு வழக்கம்
 கற்பு நெறியே கடுகளவும் கிடையாது
 எப்படியோ? காசு இவள் கைக்கு
 வருகின்றது?" என்று
 தப்பாய் மிகவும் தாறுமாறாய் எல்லாம்
 பேசிமுடித்தார்கள்
 பெண்மைதனை உணராப் பேதையர்கள்
 இன்னுமென்ன உண்ணாமுலை
 உமையாளுடன்
 உடனாகிய ஒருவன் என
 தேவாரம் பாடுவதால் என்ன பயன்?
 அம்மன் சடங்குகளில் உடுக்கடித்து
 ஓங்கார முக்கோணம் பாடுவதால் என்ன பயன்?
 இவையெல்லாம் விழலுக்கு செய்யும் வினைகள்

சேரலாதன்

அப்பாவின் ஆண்மைத்துவம்

அம்மா செத்து
 பதினாறாம் நாள்
 கருமாதி முடிச்சி...

மதிய வெயிலில்
 மாமான் குடை பிடிக்க
 மாரியம்மன் கோவிலில்
 வடம் ஏற்றிப்
 படைக்கப் போகையில்

பூசாரி படைத்து விட்டு
 எல்லோருக்கும்
 விபூதி குங்குமிட்டார்.

அப்பாவின் அருகில் வந்து
 பெண்டாட்டி செத்துட்டா
 உனக்கு குங்குமம் கிடையாதென்று
 விபூதி பூசிவிட்டுப் போனதும்

அதுவரை
 அடக்கிய அழகையை
 இனியும் அடக்க முடியாதென்று
 அழுத அப்பாவின்
 ஆண்மைத்தனம்
 கண்ணீராகிப் போனது.

இ. இளம்வழுதி

நன்றி - தாமரை

சாரதா அழுது கொண்டே தனது அம்மா வீட்டிற்கு வந்தாள். மகள் அழுது கொண்டு வருவதைக் கண்ட திலகத்திற்கு மகள் வீட்டில் ஏதோ பிரச்சினை நடந்திருக்க வேண்டும் எனப் புரிந்தது. ஆனாலும் அதனைத் தனது மகளிடம் வெளிக் காட்டிக் கொள்ளாமல் அருகில் சென்றாள்.

"ஏன் பிள்ளை அழுகிறாய்?"

.....

"சொல்லன் பிள்ளை"

.....

"மாமியோடை சண்டை பிடிச்சாயா?"

சரேலெனத் தலையை உயர்த்திய சாரதா தாயைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தாள். அவளது முகம் வீங்கிச் சிவந்திருந்தது. வெகு நேரமாக அவள் அழுதிருக்கிறாள் என்பதை அவளது முகம் சொல்லியது.

"என்னம்மா நடந்தது? சொன்னால் தானே எனக்குத் தெரியும்?"

.....

"உன்ர மனுசன் உனக்கு அடிச்சுப் போட்டாரா?"

"இல்லை"

"பேசிப் போட்டாரா?"

"இல்லை"

"அப்ப என்னதான் நடந்தது எண்டு சொல்லன்?"

"மாமி என்னை....."

"மாமி உன்னை....?"

"....."

"என்னம்மா சொல்லன்..."

"எல்லாம் வழமை போலத்தான்...."

"என்ன பேசிப் போட்டாவா?"

"ஓம்மமா... என்னை எந்த நேரமும் பேசுறா"

"எதுக்குப் பேசினா? நீ ஏதும் பிழை செய்தியா? அல்லது எதிர்த்துக் கதைச்சியா?"

"நீங்களும் எப்பவும் என்னில தான் பிழை சொல்லுங்கோ..."

"சரிடா... சொல்லு ஏன் பேசினா?"

"மனசை நோகடிக்கிறாம்மா... குத்துக் காட்டிப் பேசுறாம்மா...."

"ஏன் உன்னில என்ன கோவம் இண்டைக்கு?"

எங்கட வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டு அன்ரியினர் மகளுக்கு ஆம்புளப் பிள்ளை பிறந்திருக்கு. அவ

சீறுகதை



கற்கண்டு கொண்டு வந்தா. அவ வந்து சந்தோசமாக கதைக்கும் போதே என்னை அவளுக்கு முன்னால் குறை சொல்லத் தொடங்கியிட்டா. பாவம் அவ, ஒண்டும் சொல்லவில்லை. பேசாமல் போட்டா."

"மாமியினர் கண்ணிலபடாமல் நான் உள்ள போய் இருந்தன் அங்கையும் தேடிவந்து திட்டுறா."

"நீ பிள்ளை இல்லாத மலடி... வீட்டுக்கு யாரும் வரும் போது முன்னுக்கு வராதை... உன்ர முகத்தில முழிச்சால் நாள் முழுதும் விளங்காது... எண்டு என்ர முகத்துக்கு நேரவே சொல்லுறாம்மா..."

"....."

"நான் என்னம்மா செய்யிறது?"

சாரதாவின் கலங்கிய முகமும் பரிதாபமான பார்வையும் திலகத்தின் நெஞ்சைக் கலங்க வைத்தது. எனினும் மகளின் முன்பாகத் தனது உணர்ச்சிகளை அடக்கிக் கொண்டு ஆறுதல்படுத்தினாள்.

"இஞ்ச பார் சாரதா... உனக்கு உன்ர மாமியினரை குணம் தெரியாதா? அவ இன்னும் பழைய கால மனுசி

போலத் தான் இருக்கிறா. கலியாணம் செய்தவுடனே பேரப் பிள்ளை பிறக்கயில்லை எண்டு அவவுக்கு ஒரே கவலை... அதனால தான் இப்படி உனக்கு முன்னால கதைக்கிறா..."

"ஒரு நாளைக்கு ரெண்டு நாளைக்கு எண்டாப் பரவாயில்லை.... இப்ப இது வழமை போல நடக்குதேம்மா..."

"சரி பிள்ளை எனக்கு எல்லாம் விளங்குது. எல்லாம் உனக்கு ஒரு பிள்ளை பிறக்க சரியாயிடும்... கவலைப்படாதை..."

"ஏனோ கடவுள் இன்னும் எனக்கு ஒரு குழந்தையை கொடுக்கமாட்டுதாம். அதுக்கும் பலனில்லைப் போல..."

"இஞ்ச பார் சாரதா.... உனக்கென்ன வயசா போயிட்டுது? கலியாணமாகி மூண்டு வருசம் தானே முடிஞ்சிருக்கு... பொறன்....எங்கட குடும்பங்களிலை எல்லாருக்கும் பிந்தித் தான் பிள்ளை கிடைச்சிருக்கு..."

"....."

"உன் மனுசன் ஏதாவது சொன்னாரா?"

"இல்லை... அவர் பாவம்...அவருக்கு இது எதுவுமே தெரியாது... அவர் வீட்டில இல்லாத நேரம் தானே மாமி இப்பிடித் திட்டுறா..."

"இதப் பத்தி உன் புருசனிட்டை ஏதாவது கதைச்சனியா?"

"நான் அவரிட்டை ரெண்டு வருசத்துக்கு முந்தியே கேட்டிட்டன். ரெண்டு பேரும் போய் செக்கப் பண்ணுவம் எண்டு..."

"அதுக்கு அவர் என்ன சொன்னார்?"

"இப்ப எதுக்கு அவசரப்படுறாய்? கொஞ்சம் பொறன்...நாங்கள் கலியாணம் முடிச்ச ஒரு வருசம் தானே ஆகுது... கொஞ்ச நாள் போகட்டுமன் எண்டுட்டார்"

"இத நீ உன் மாமியிட்டை சொல்லியிருக்கலாம் தானே?"

"சொல்லிப் போட்டன். ஆனா அதுக்கும் எனக்குத் தான் பேசுறாம்மா... தன்ர பிள்ளை உலகம்

தெரியாதவனாம்... நான் அவரை வளைச்ச வைச்சிருக்கிறனாம்..."

சாரதா திலகம் சபேசனுக்கு ஒரே மகள். உயர்தரம் வரை படித்திருந்தாள். அதற்கு மேல் படிப்பதற்கு சாரதா பிரியப்படவில்லை. சபேசன் சிறிது வற்புறுத்திப் பார்த்தார். தான் தையல், கொம்பியூட்டர் இரண்டும் படிப்பதாகக் கூறி சாரதா உயர்தரத்தோடு படிப்பை நிறுத்தி விட்டாள். அதன் பின் சாரதாவுக்கு தரகர் மூலம் தேடி வந்த திருமணம் ஒன்றைப் பேசி முடித்தனர். ராகவன்... சாரதாவின் கணவன்... படித்தவன், பண்பானவன்.... பாடசாலை ஒன்றில் கணித ஆசிரியராகக் கடமை புரிகின்றான். அவனுக்கு தேவகி

என்ற ஒரே ஒரு தங்கை மட்டுமே இருக்கின்றாள். அவளுக்கு மட்டுமே ஏற்கனவே திருமணமாகி விட்டது. ராகவனுக்கு தாய் மட்டுமே இருக்கிறாள். தந்தை காலமாகி விட்டார்.

தரகர் மூலம் வந்த திருமணமானாலும் சபேசனும் திலகமும் ராகவனைப் பற்றி நன்கு விசாரித்த பின்பே சம்மதம் தெரிவித்தனர். தமக்கும் ஒரே மகளாதலால் சீதனம் கொடுத்து மிகவும் சிறப்பாகவே திருமணத்தை நடத்தினர்.

சாரதாவிற்கு திருமணமான ஆறு மாதங்களின் பின்பு ராகவனின் தங்கைக்கு பெண் குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. அன்றிலிருந்து ராகவனின் தாய் சாரதாவைக் குத்திக் காட்டியும், மனசை நோகடித்தும் பேசத் தொடங்கி விட்டாள். முதலில் சாரதா இதனைப் பெரிதாக எடுக்கவில்லை. ஆனால் முன்பெல்லாம் எப்போதாவது மட்டும் இவ்வாறு கதைக்கும் மாமியார் தற்போது

தினமும் கதைக்கத் தொடங்கி விட்டதால் சாரதாவால் கவலைப்படாமல் இருக்க முடிவதில்லை.

மாமியார் தன்னைப் பிறர் முன்னிலையில் குறை சொல்லும் போது சாரதா தனக்குள்ளேயே தனிமையில் அழுவாள். அதனைத் தன் கணவனிடம் கூடச் சொல்வதில்லை. ஏனென்றால் மாமியார் வயதானவர்..., கணவனை இழந்தவர்..., மகனை வளர்த்து ஆளாக்கியவர்..., என மாமியார் மீது சாரதாவிற்கு மரியாதை உண்டு. பேரப்பிள்ளையைப் பார்க்க

**மாமியார்
தன்னைப் பிறர்
முன்னிலையில்
குறை சொல்லும்
போது சாரதா
தனக்குள்ளேயே
தனிமையில்
அழுவாள்.
அதனைத் தன்
கணவனிடம் கூடச்
சொல்வதில்லை.
ஏனென்றால்
மாமியார்
வயதானவர்...,
கணவனை
இழந்தவர்...,
மகனை வளர்த்து
ஆளாக்கியவர்...,
என மாமியார் மீது
சாரதாவிற்கு
மரியாதை உண்டு.**

வேண்டும் என்ற ஆசையில் கதைப்பதாகத் தன்னைத் தானே சமாதானப்படுத்தி வந்தாள். ஆனால் இன்றோ மாமியார் தன்னை வெளிப்படையாக "மலடி" எனச் சொன்னது அவளை மிகவும் வேதனைக்கு உள்ளாக்கியது. உடனே சாரதா

"எனக்குப் பிள்ளை பிறக்காது என்று யாருமே சொன்னதில்லை. இண்டைக்கு அவர் வரட்டும் ரெண்டு பேரும் போய் டொக்ரரிட்டை செக்கப் பண்ணுறம்..."

சாரதா சொல்லி வாய் மூடவில்லை...

வந்ததே மாமியாருக்குக் கோபம். யாரை செக்கப் பண்ணக் கூட்டிப்போறாய்? என்றை பிள்ளையையா? அவனிலை எந்தக் குறையுமில்லை... எங்கட பரம்பரையில் யாரும் மலடுகள் இல்லை... முதல்வ போய் உன்னைச் செக்கப் பண்ணிப் பாரு...உன்னிலை தான் குறையிருக்கும்..."

"இனிமேல் என்னட்டை இப்பிடி ஏதாவது கதைச்சால் வீட்டில இருக்கமாட்டாய்... சொல்லிப் போட்டன்..."

மூச்சு விடாமல் கத்திப் பேசிய மாமியாரைப் பார்த்து சாரதா அதிர்ந்து போனாள். இருவரில் யாருக்குக் குறை என்றோ அல்லது குறைபாடு உள்ளது என்றோ இதுவரை தெரியாது. ஆனால் தன்னில் தான் குறை உள்ளதென வெளிப்படையாகப் பேசியதால் மாமியாருடன் கதைப்பதைத் தவிர்த்து விட்டு உள்ளே சென்று விட்டாள்.

ஆனால் மாமியாருக்கு மருமகள் மீதான கோபம் குறையவில்லை. இவ்வளவு நாளும் மருமகள் மீதுதான் குறை கண்டு வந்த அவரால் ஒரு நிமிடம் கூட தன் மகனிடத்தில் ஏதாவது குறைபாடு இருக்குமோ என யோசித்தே தோன்றவில்லை. இன்றோ சாரதா இருவரும் டொக்டரிடம் போகப் போவதாகக் கூறியதும் அவரால் அதனை ஜீரணிக்க முடியவில்லை. தனது மகனின் உடலில் அவனது ஆண்மையில் எவ்வித குறைபாடும் இருக்காது; இருக்க முடியாது என்றே அவர் நம்பினார்.

இதன் பிறகே சாரதா தாயைத் தேடி வந்தாள். தாயினது ஆறுதல் வார்த்தைகளுடன் திரும்பவும் வீட்டுக்குப் போனாள். மருமகள் தாய் வீட்டுக்குப் போய் விட்டு வருவதைக் கண்ட மாமியார்

"ஏய் சாரதா... இங்க வா..." எனக் கூப்பிட்டாள்.

எதுவும் பேசாமல் சாரதா அருகே போனாள்.

"டொக்டரிடம் போறது என்று ராகவன் எப்பவாவது உன்னட்டைக் கதைச்சவனே?"

"இல்லை"

"நீ கேட்டனியா?"

"இப்ப வரைக்கும் கேட்கலை மாமி. ஏன் கேக்கிறீங்கள்?"

"இனியும் கேக்காதை... ஏனென்டால் அவனென்றை பிள்ளை. ஆம்பிளை... எங்கட பரம்பரையில் இப்படி யாரும் மலடுகள் இல்லை. விளங்கினதோ. முதல்வ உனக்கு நல்ல வழிகாட்டச் சொல்லிக் கோயில்ல போய்க் கும்பிடு... விளங்கினதோ?"

மாமியார் தேவையில்லாமல் யோசிப்பதாகச் சாரதாவிருந்த தோன்றியது. கோபத்திற்குப் பதிலாகப் பரிதாபமே அவர் மீது தோன்றியது. கணவன் வரும் வரை காத்திருந்தாள்.

இரவு சாரதா கணவனிடம் மெதுவாகக் கதையைத் தொடக்கினாள்.

"என்ன திடீரெண்டு கேட்கிறாய்? அம்மா ஏதாவது சொன்னாவா?"

"இல்ல... நான் தான்..."

யோசிச்சன்... கலியாணமாகி மூண்டு வருசமாச்சு... அதுதான் கேட்டன். பிளீஸ்... வாங்களன் டொக்டரிட்டைப் போவம்... என்னெண்டு தெரிய வரும் தானே..."

"சரி நாளைக்குப் போவம். ஆனால் நீ பயப்பிடுற மாதிரி எங்களுக்கு ஒண்டும் இருக்காது. ஏன் தேவையில்லாமல் கவலைப்படுறாய்?"

சாரதா பதில் சொல்லவில்லை. சிரிப்பை மட்டுமே பதிலாகக் கொடுத்தாள். ஆனால் அவளுக்குள் பல கேள்விகள் எழுந்தன.

"ஒருவேளை என்னில் ஏதாவது பிரச்சினை இருக்குமோ? இருந்தால் மாமி சும்மா இருக்கமாட்டா... நாளுக்கு நாள் மன நிம்மதி இல்லாமல் போய்விடும்... ராகவன் என்ன சொல்லுவார்...?" எனப் பலவாறு யோசித்தாலும் அவளுக்குள் ஏனோ ஏதோவொரு நம்பிக்கை இருந்தது.

அடுத்த இரு தினங்களுக்குப் பின் ராகவன் சாரதா இருவரும் குடும்ப நல வைத்தியர் கனகசபையைச் சந்தித்தனர். பரிசோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

வைத்தியர் ராகவனுக்கு ஏற்கனவே அறிமுகமானவர். அவர்களுக்குள் ஓரளவு நட்பு முறை இருந்தது. ஆகவே அவர்கள் குடும்பத்தைப் பற்றியும் வைத்தியருக்கு ஏற்கனவே தெரியும். ஆகவே சாரதாவிருந்து வைத்தியரிடம் செல்வதிலோ பரிசோதிப்பதிலோ எவ்வித தயக்கமும் இருக்கவில்லை. எதுவானாலும் முடிவு தெரிய வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தாள். ஆனால் தனது தாய் கதைப்பது தெரியாததால் ராகவன் சாரதா குழந்தை இல்லை என்பதைப் பெரிதாக எண்ணிக் கவலைப்படுவதாக நினைத்தான்.

வைத்தியர் பரிசோதனைகளை முடித்த பின்னர் சாரதாவுடன் உரையாடினார்.

“என்ன சாரதா பிள்ளை பிறக்கவில்லையெண்டு கவலைப்படுகிறீர்களோ? உங்களுக்கு சின்ன வயது தானே? பிறகென்ன?”

“இல்ல டொக்டர். வீட்டிலயும் நானும் மாமியும் மட்டும் தானே இருக்கிறம். கட்டாயம் குழந்தை ஒண்டு வேணும். இல்லாம... எனக்கும் கவலை தான். குழந்தை இருந்தால் நல்லம். ஏன் டொக்டர் ஏதும் பிரச்சினையோ?”

“அப்பிடி இல்ல... கவலைப்படாமல் இருங்கோ... ரிசல்ட் வரட்டும். வாற கிழமை வாங்கோ” எனச் சொல்லி அனுப்பினார்.

அன்று இரவு ராகவன் சாரதாவிடம்

“குழந்தை கிடைக்காது என்கு கவலைப்படுகிறாயா?” எனக் கேட்டான்.

சாரதா சிரித்துக் கொண்டே “என்னைப் பொறுத்தவரை எங்களுக்கு குழந்தை பிறக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிறையவே இருக்கு... சிலவேளை பிள்ளை பிறக்காது போனாலும் எனக்கு நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் தானே? கவலைப்படமாட்டன்... ஆனால் உங்களுக்கு...” என்று சிரித்தான்.

ராகவன் பொய்க் கோபத்துடன் சாரதாவினை அடிப்பதற்கு கையை ஓங்கினான்.

“ராகவன் எங்கள் ரெண்டு பேரையும் விடுங்கோ... மாமி தான் என்ன சொல்வாவோ தெரியாது.... யோசனையாக இருக்கு...” என்றாள் கவலையுடன்.

உடனே அதற்கு ராகவன்

“இங்க பார் சாரதா, எனக்கும் குழந்தையெண்டால் விருப்பம் தான்... ஆனால் அதவிட நீயும்.. உன்ர சந்தோசமும் எனக்கு முக்கியம். அம்மா இதில என்ன சொல்றது? கதைச்சாவெண்டால் நான் சொல்லுறன். இது என்ர பிரச்சனை நான் பாத்துக் கொள்ளுறன்” என முடித்தான்.

சாரதா ஒருவித நிம்மதியுடன் தூங்கப் போனாள். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் அவள் மனம் சொல்லியது. இளைய சமூகத்தினர் எவ்வளவு தான் தமக்குள் விட்டு கொடுப்புடன் வாழ்ந்தாலும் சில நேரங்களில் பெரியோர்கள் அவர்களைப் புரிந்து கொள்வதில்லையே... ஏன்? அவர்களது உணர்வுகளை புறக்கணிக்கின்றார்களே... ஏன்? சாரதாவிற்றுக்கு விடை தெரியவில்லை. அப்படியே தூங்கிப் போனாள். ■

சரணியா விஸ்வநாதன்

வெயில் நாட்கள்



என் நாட்களை
வெயில் தின்னுகிறது
நாவறண்டு தகித்த மதியம்
குரல்களால்
தன் இடைவெளியை
நிரப்பிக் கொள்ள
வீடு முழுவதும்
பரவும் அசதி
தண்ணீரின் அசைவு
விளிம்புகளால்
திடமாய் இருக்கும்
கிணறு
அவ்வப்போது மீன் குஞ்சுகளால்
துள்ளிக் கொள்ள மேவும்
இலைகளில் இந்த நாளுக்கான
அர்த்தமின்மையை
மிதக்க விடுகின்றேன்
காய்ந்த மண் முடிச்சுக்களில்
நா நனைத்து
நில வெடிப்பின் பிளவுகளில்
குனிந்து
நினைவுகளின்
கனத்த பாரத்தை
குழிவிட்டு
மணல்த்துகள்களைத்
தூவுகின்றேன்
இன்னும் மிக பணிவாக
சூரியன் இறங்கி வருகின்றது
ஒரு விரதத்தின் தகிப்புடன்

சலனி

ஆண்-ஆண்மை சமூகத்தின்

பற்றிய எதிர்பார்ப்பு

எமது சமூகத்தில் பெண்மை பற்றி எவ்வாறான எண்ணக் கருக்கள் காணப்படுகின்றதோ அவ்வாறே ஆண்கள் பற்றியும் ஆண்மை பற்றியும் சில எண்ணக் கருக்கள் காணப்படுகின்றன. ஆண் என்பவன் வீரம் மற்றும் கம்பீரம் பொருந்தியவனாகவும், அதேவேளை பெண்களை விட பொருளாதார பலம் கூடியவனாகவும் இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றான். பெண்களுக்கு எவ்வாறு குடும்பம் மற்றும் சமூக, மத நிறுவனங்களில் சில பொறுப்புகள் வரையப்படாத சட்டமாக வடிவமைக்கப்படுகின்றதோ அதே போல ஆண்களுக்கும் சில பொறுப்புகளை சமூகம் காலம் காலமாக முன் வைத்து வருகின்றது. சமூக, கலாசார மற்றும் மதநிறுவனங்கள் பெண்மை என்ற சொல்லுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற வரைவிலக்கணத்திற்குப் புறம்பாக ஓர் பெண் செயற்படும் போது எவ்வாறு அவள் சமூகத்தால் ஏளனமாகவும் வினோதமான ஓர் உயிரியாகவும் பார்க்கப்படுகின்றாளோ அல்லது நோக்கப்படுகின்றாளோ அதேபோலவே ஆண்களும் சமூகத்தால் கொடுக்கப்படுகின்ற ஆண்மை என்கின்ற வரைவிலக்கணத்திற்குப் புறம்பாக செயற்படும் போது கேலிக்குள்ளாகின்றார்கள்.

ஆண் - ஆண்மை எனக் கூறும்போது குடும்ப நிறுவனத்தில் ஆண் பொருளாதாரத்தில் பெண்ணை விட அதிகம் வசதி கொண்டவனாகவும் அதே வேளை தன் பொருளாதார பலத்தால் பெண்ணைக் கட்டுப்படுத்துபவனாகவும் இருக்க வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கின்றது. ஏனெனில் ஓர் குடும்ப அமைப்பில்

கணவன் - மனைவி இருவரில் மனைவி தொழில் செய்கின்றாளோ இல்லையோ கணவன் தொழில் புரிவது இன்றி அமையாமையாகக் காணப்படுவதோடு, குடும்பப் பொறுப்புகள் அனைத்தையும் கணவன் பார்ப்பதே பொருத்தமானது எனக் காலம் காலமாகக் கருதப்பட்டும் கூறப்பட்டும் வருகின்றது. இந்த நிலை சமூக ரீதியில் மெது மெதுவாக மாற்றமடைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஏனென்றால் தற்காலத்தில் பெண்கள் ஆண்களை விட பல பெரிய பொறுப்புகளை குடும்பத்தில் மட்டுமன்றி தொழில் ரீதியிலும் நிறைவேற்றி வருகின்றனர். இது அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளில் மட்டுமன்றி அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்ற இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கும் பொருந்தும். ஆயினும் குடும்பத்தில் ஆண்களை விட பெண்கள் அதிகம் சம்பாதிப்பதையோ அல்லது பொருளாதார பலத்தில் உயர்ந்து செல்வதையோ குடும்ப அங்கத்தவர்கள் தொடக்கம் சமூகத்தின் பல்வேறு தரப்பினரும் விரும்புவதில்லை. ஏனெனில் ஆண் - ஆண்மை பற்றிக் கொடுக்கப்படுகின்ற எழுதப்படாத இலக்கணத்தில் ஆண் பெண்ணை விட அனைத்திலும் பலம் பொருந்தியவனாக இருப்பது அவசியமாகக் கருதப்பட்டது. தவறும் வேளையில் கணவன் - மனைவி இருவருக்குமிடையில் தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படுவதாக சமூகத்தின் பல தரப்பினரும் கருத்துக் கூறுவர். இதனடிப்படையில் திருமணத்தின் போது பெண்ணின் கல்வி, தொழில் போன்றவற்றோடு ஆணின் கல்வி, தொழில் என்பவற்றை ஒப்பிட்டு நோக்கும்

தன்மை தற்காலம் வரை செல்வாக்கில் உள்ளது. அவ்வாறான தருணங்களில் பெண்ணின் திருமணம் தாமதமாவதோடு பொருத்தமான கணவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது சீதனம் அதிகம் கொடுக்க வேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகின்றது. அதாவது ஓர் பெண் கணக்காளராக இருக்கும் போது அவளுக்கு வரும் கணவன் ஓர் வைத்தியராகவோ அல்லது பொறியியலாளராகவோ இருக்க வேண்டும் என்றே குடும்பத்தினர் எதிர் பார்க்கின்றனர். இவ்வாறான நிலையின்றி பெண்ணை விட ஆண் கல்வி மற்றும் பொருளாதாரத்தில் குறைந்த வசதியைக் கொண்டிருக்கும் போது அல்லது தொழில் இன்றி இருக்கும் போது அவனை சமூகத்தில் ஏளனமாக நடத்துகின்றமை கண்கூடு. கணவன் - மனைவிக்கு இடையில் புரிந்துணர்வு இருப்பினும் அவர்களை சூழ இருப்போரின் நோக்கு மற்றும் உறவுகளின் நோக்கு வேறு விதமாக இருக்கும். இதனடிப்படையில் கணவன் - மனைவிக்கிடையில் தாழ்வு மனப்பான்மை தோன்றி குழப்பங்கள் தோன்றக் காரணமாகின்றன.

சில ஆண்கள் மென்மையானவர்களாகவும், தன்னம்பிக்கை குறைந்தவர்களாகவும், பயந்த சபாவம் கொண்டவர்களாகவும் இருக்கின்ற போது அவர்களை "பொம்பிளை" என்றோ அல்லது "பொண்ணையன்" என்றோ எள்ளி நகைக்கின்றது எமது சமூகம். அவர்களின் பிறப்பாலான உணர்வு நிலையினையாரும் புரிந்து கொள்ள முற்படுவதில்லை. அதற்கு மாறாக அவர்களை பலர் முன்னிலையில் உளரீதியாகத் துன்புறுத்துகின்றனர். ஆண் என்பவன் மனரீதியிலும் உடல் மற்றும் உளரீதியிலும் எப்போதும் உறுதியுடன் இருக்க வேண்டும் என்றே நாம் அனைவரும் எதிர்பார்க்கின்றோம். ஆண் பிள்ளை அழுதால் "நீ என்ன பொம்பிளை போல அழுகிறாய்?" என்று அவனது உணர்ச்சிகளை அடக்கி விடும் தன்மை இன்று வரை காணப்படுகின்றது. அதேபோல ஆண்பிள்ளைகள் தம்மை அதிகம் அலங்கரித்துக் கொள்ளும் போது "என்ன பொம்பிளையள் போல கண்ணாடி முன்னால் நிக்கிறாய்?" என்றும் ஆண்பிள்ளைகள் சட்டி, பாணை மற்றும் பொம்மைகள் வைத்து விளையாடும் போது "ஆம்பிளைப் பிள்ளை பொம்பிளைப் பிள்ளைகள் போல சட்டி பாணை வைத்து விளையாடலாமா?" என சமூகத்தில் ஆண் பிள்ளைகளின் இயல்பான செயற்பாடுகளைக் கூட பாகு படுத்திப் பார்க்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. வளர்ந்து வருகின்ற ஆண் பிள்ளைகள் இதன் பொருள் புரியும் போது தம்மை

அவ்வாறான ஏளனங்களில் இருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு தமது இயல்பான தன்மையை மாற்றி ஆண் பிள்ளைகளுக்கென தனிப்பட்ட விளையாட்டுக்கள் மற்றும் செயற்பாடுகளை உருவாக்கிக் கொள்கின்றனர். இதிலிருந்து மாறுபடாமல் தமது இயல்பான நிலையிலேயே வாழ முனைகின்ற ஆண்பிள்ளைகள் பல பிரச்சினைகளை எதிர் கொள்கின்றனர். தமது நண்பர்களிடம் இருந்து ஒதுக்கப்படுகின்ற அதே நேரம் பெற்றோர் மற்றும் சகோதரங்களினால் பல விடயங்களை மாற்றி அமைக்கும் படி வற்புறுத்தப்படுகின்றனர். இதனால் பல ஆண்பிள்ளைகள் உள்ளத்தில் எழுகின்ற இயல்பான உணர்வு நிலைகளை மறைத்து தம்மை வெளிப்படுத்துகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் தோன்றுகின்றன.

இவற்றோடு சிறுபிள்ளைகள் விளையாடும் போது ஆண் - பெண் பிள்ளைகளுக்கிடையில் விளையாட்டில் கூட பேதம் பாராட்டுவது மட்டுமன்றி ஆண்பிள்ளைகள் ஆண்பிள்ளைகளோடு விளையாடுவதையே பலரும் விரும்புகின்றனர். ஓர் ஆண்பிள்ளை பெண் பிள்ளைகளோடு விளையாடும் போது "நீ என்ன பொம்பிளைப் பிள்ளையா? ஆம்பிளைப் பிள்ளை. போய் பொடியளோடு விளையாடு" என்று பெற்றோர்களே கூறுகின்ற போக்கு காணப்படுகின்றது. இதனால் சிறுவயது முதலே ஆண்பிள்ளைகள் அவர்கள் செயற்பாடுகளில் தனித்த பாதையைக் கடைக் கொள்கின்றனர். இருப்பினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் உண்மை நிலையை சிலர் தவிர்க்க முடியாது திண்டாடுகின்றனர். இவர்கள் கவனிக்கப்படாமல் புறந்தள்ளப்படுகின்றனர். நாளடைவில் இவர்கள் பிறப்பின் மாறுபட்ட பாலியல்புடன் வாழ்வதை அவதானிக்கலாம். இவ்வாறான ஆண் பிள்ளைகளைப் பெற்றோர் எவ்வாறாயினும் ஏனைய சக ஆண்பிள்ளைகள் போலவே வாழப் பழக்கிக் கொள்கின்றனர்.

மேற் கூறப்பட்டிருந்துகள் போலவே பெண் - பெண்மை பற்றிய எண்ணக் கருவின் அடிப்படையில் பெண்பிள்ளைகள் பலர் தமது இயல்பான செயற்பாடுகளில் இருந்து கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு மாற்றப்படுகின்றனர். "பொம்புளைப் பிள்ளை அடக்கமாக இருக்க வேணும்" "பூமாதேவியைப் போல பொறுமை காக்க வேணும்" "பொம்புளைப் பிள்ளை அதிர்ந்து பேசக் கூடாது" என்றும் குறிப்பிடுவதோடு ஆடைகள் உடுத்தும்போது கூட "பொம்புளைப் பிள்ளை

மரியாதையாக உடுப்புப் போட வேணும்” என்றும் பெண் பிள்ளை ஆண் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடும் போது “நீ யென்ன பொடியனா?” என வினாவும் சமூகம் பெண்மை பற்றிய எண்ணக் கருக்களை சிறுவயது முதலே பிள்ளைகளின் மனதில் விதைக்கின்றது. பெண் பிள்ளைகள் போலவே ஆண் பிள்ளைகளும் தமது இயல்பான நடவடிக்கைகள் வற்புறுத்தப்பட்டு மாற்றப்படும் போது மனக் குழப்பத்திற்கு உள்ளாகின்றனர்.

சமூகத்தின் ஆண் - ஆண்மை பற்றிய நோக்கினை அவதானிக்கும் போது பெண்களை விட ஆண்கள் பொருளாதாரம், கல்வி போன்றவற்றோடு சமூக அந்தஸ்து மற்றும் உணர்வு ரீதியிலான விடயங்களிலும் வேறுபட்டு இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஓர் ஆண்பிள்ளை இருளினைக் கண்டு பயப்படும் போது “சாண் பிள்ளை என்றாலும் ஆண் பிள்ளை” எனவும் “அழுகிற ஆம்பிளையையும் சிரிக்கிற பொம்பிளையையும் நம்பக் கூடாது” என பழமொழிகள் மூலமும் ஆண்மை என்ற விடயம் குறித்துத் தன்னம்பிக்கை ஊட்ட முற்படுகின்றனர். சிறுவயது முதலே பெண்பிள்ளைகளுக்குப் பெண்மை என்ற விடயம் எவ்வளவிற்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றதோ அதே அளவிற்கு ஆண் பிள்ளைகளுக்கு ஆண்மை என்ற விடயம் அதனுள் பொதிந்துள்ள அம்சங்களும் நாளுக்கு நாள் இயல்பு வாழ்விலூடாக வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

அத்தோடு சமூகத்தில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் என தனியான பண்பாடுகள் போதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதனூடாக ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான பேச்சு நிலை, நடை, உடை, உணவு விடயங்களில் கூட மாறுபாடு பேணப்பட்டு ஆண்மை பேணப்படுகின்றது. இவ்வாறான காரணங்கள் காரணமாகவே ஆண்களின் பேச்சு மற்றும் சாதாரண நடவடிக்கைகளில் கூட அதிகாரம் தொனிப்பதைக் காணலாம். இந்த நடவடிக்கையின் வளர்ச்சி நிலையிலே தான் ஆண்மை என்ற எண்ணக்கரு மேலோங்கி செயற்படுவதோடு பெண்ணிடம் இருந்து கல்வி, அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம் மற்றும் பிற துறைகளில் கூட ஆண் - ஆண்மை தனித்து வெளிப்பட வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஆனால் ஓர் குடும்பத்தில் பெண்ணை விட குறைந்த கல்வி நிலையை உடைய ஆணொருவன் புரிந்துணர்வின் நிமித்தம் தன் மனைவியின் செயற்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் மற்றும் மதிப்புக் கொடுத்து அவளது கருத்துகளை ஏற்றுக்

கொள்ளும் போதும், குடும்ப வேலைகளை இருவரும் சமமாகப் பங்கிட்டு நிறைவேற்றி வாழும் நிலையிலும் அவனது பொறுப்புணர்வையும் புரிந்துணர்வையும் பாராட்டாத அவனது உறவுகள் அவ்வாறு அவன் நடந்து கொள்வது அவனது ஆண்மைக்கு இழுக்கு ஏற்படுவதாக பேசுவதை அவதானிக்கலாம். “படித்த பெண் தமது மகனை கட்டுப்படுத்தி வைத்துள்ளாள் என்றும் “அவன் மனைவிக்குப் பயந்தவன்” என்றும், “மனைவியை எதிர்த்துக் கதைக்கும் வல்லமை அற்றவன்” எனவும் கூறி பிரச்சினைகளை உருவாக்குகின்றனர். உதாரணமாக எனது குடும்ப நண்பர் ஒருவரது வீட்டில் கணவன் - மனைவி இருவரும் சுயவிருப்பத்தின் பேரில் திருமணம் செய்தவர்கள். கணவன் வியாபார நிலையம் ஒன்றில் வேலை செய்கின்றார். மனைவி ஆசிரியையாக வேலை செய்கிறார். இருவருக்கும் இரண்டு வயதில் ஆண் குழந்தை ஒன்று உள்ளது. கணவன் - மனைவி இருவரும் புரிந்துணர்வுடையவர்கள். இருவரும் ஒவ்வொருவரது கருத்துக்கு மற்றையவர் மதிப்புக் கொடுப்பார்கள். ஆனால் கணவனின் தாயார் மற்றும் சகோதரி இருவரும் வெளிப்படையாகவே தமது மகனைப் பற்றித் தவறாகக் கூறுவார்கள். தமது மருமகள் மகனின் ஆண்மையைக் கட்டுப்படுத்துவதாகவும், அவளுக்கு படித்த திமிர் எனவும் கூறுகிறார்கள். மகன் விரும்பிச் செய்த திருமணத்தினால் தான் மருமகள் தமது மகனை, சகோதரனை தன் வசம் வைத்துள்ளதாகவும் எண்ணுகின்றனர். தமது மருமகளின் படிப்பு மற்றும் சமூக அந்தஸ்து என்பன தமது மகனின் ஆண்மைக்கு இழுக்காக விளங்குவதாகக் கருதுகின்றனர். இவ்வாறு பல வகையான பிரச்சினைகளை மற்றும் சிக்கல்களை குடும்பங்களில் இந்த ஆண்மைத் தன்மை தோற்றுவிக்கின்றது.

ஆகவே பெண் - பெண்மை என்ற எண்ணக்கருவின் அடிப்படையில் எவ்வாறு பெண் வளர்க்கப்படுகின்றாளோ அதே போலவே ஆண் - ஆண்மை என்ற எண்ணக் கருவும் சமூகத்தால் ஒவ்வொரு ஆண்டித்திலும் வலியுறுத்தப்பட்டு வளர்க்கப்படுகின்றது. இது ஆண் - பெண் இருவரிலும் பேச்சு, செயல், தொழில் என ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வேறுபாட்டைத் தோற்றுவிக்கின்றது. ஏனெனில் பெண் மென்மையாகவும், கீழ்ப்படிதலுடனும் நடக்கவும், தனது ஒவ்வொரு நடவடிக்கையின் போதும் கணவனிடமோ அல்லது தந்தையிடமோ அனுமதி வேண்டிய பின்னரே செயற்படுகின்றாள். ஆனால் ஆண் மிடுக்குடனும்,

அதிகாரத்துடனும் தன்னம்பிக்கையுடனும் பேசுவதற்குப் பழக்கப்படுத்தப்பட்டு விடுகின்றான். இவை எம்மில் எமக்குத் தெரியாமலேயே பழக்கமாகிவிடுகின்றன. இந்த விடயமே பின்பு பெண்ணடிமைத்தனம் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களிலும் தோன்றக் காரணமாயுள்ளது. இங்கு பெண்மை என்ற சொல்லில் பொதிந்துள்ள விடயங்களுக்கும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற செயல்களுக்கும் எதிர் மாறானதாகவே ஆண்மை என்ற விடயம் அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆண்மைத்துவம் பற்றியும் அதன் பெருமை பற்றியும் ஆண்களோ அல்லது பெற்றோர்களோ, சமூகமே பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அதனது ஆதிக்கம் மற்றும் தாக்கம் காரணமாகப் பெண்கள் மட்டுமல்ல ஆண்கள் கூட குடும்பங்களில் பலவாறான

பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். இவ்வாறான சூழ்நிலையின் இறுகிய நிலையின் போது குடும்பங்களில் பிரிவு தோன்றுகின்றது. எனவே ஆண் - ஆண்மை மற்றும் பெண் - பெண்மை என்ற பண்பு ரீதியிலான விடயங்களைத் தவிர்த்து, ஆண் - பெண் என்ற உறுப்புகளின் அடிப்படையிலான பாகுபாடே உண்டு என்பதை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு இருவரும் ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமூகப் பொறுப்புணர்ச்சி உடைய சமத்துவத்தைக் கொண்ட நபர்களாக செயற்படுவது அவசியமான ஒன்றாகும். அவ்வாறான வேளையில் ஆண் - ஆண்மை, பெண் - பெண்மை என்ற பண்புகளோ அல்லது இயல்புகளோ அவசியமின்றிப் போய்விடும். ■

அம்சா பிரதீபன்



ஹேர்க்குலிய வடிவம் (கட்டுமஸ்தான தசைகளைக் கொண்டுள்ள 'உடலைக் கொண்டிருந்தல்) அல்லது அதிகமான தசைகளைக் கொண்டிருந்தலை ஒருவர் ஆண்மை அல்லது ஆண்மைத்துவம் என்பதாக நினைக்கலாம். ஆனால் அது அவ்வாறல்ல. ஆண்மை என்பது ஆணுக்குள்ளே இருக்கின்ற ஆணுக்கே உரித்தான ஒரு பண்பாகும். அத்துடன் வீரனாக (Hero) இருக்கவேண்டுமென்பதில்லை ஆண்மைக்குரியதான பண்புகளை ஒருவனுடைய சாதி, இனம், சமூகம், வயது, நிறை, சமயம், அவன் வாழுகின்ற நாடு போன்றன தீர்மானித்துள்ளன. அதனால் ஆண்மை பற்றிய கருத்து இடத்துக்கிடம் சமூகத்துக்கு சமூகம் வேறுபடுகிறது.

நினைவுக்கெட்டாத சமூகங்களின் காலத்திலிருந்தே வளர்ந்து வந்த ஆண்மை பற்றிய அல்லது ஆண்தன்மை பற்றிய கருத்து ஆண்மையுடன் இருக்கும் ஆண்களைக் கருதியது. அது. எமக்கு ஹேர்க்குலிஸ், பண்டைய இலங்கையின் மன்னன் இராவணன், இராமாயணத்தின் இராமன், மகாபாரதத்தில் அர்ஜுனன், பீமன், வீரபுரன் அப்பு, போன்றோரை நினைவூட்டுகின்றது.

நெப்போலியன், ஆர்னர்ல்ட், சுவாசினேகர் போன்றோர் இன்றைய கதாநாயகர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். அவர்கள் எல்லோரும் தைரியத்துடன் வாழ்ந்தவர்கள். அப்படியானால் தைரியம் அல்லது வீரம்தான் ஆண்மையைத் தீர்மானிக்கிறதா? என்ற கேள்வி எமது மனங்களில் எழுகிறது.

ஆண்மையும் பெண்மையும் வெவ்வேறு எண்ணக்கருக்கள். ஆயினும் சில சமயங்களில் ஆண்மை என்பது பெண்மையுடன் ஒப்பிடப்பட்டு பிழையாக விளங்கிக் கொள்ளப்படுகிறது. அவை ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பிடப்படவோ எதிரெதிராகவோ பார்க்கப்படவோ முடியாதவை. பார்க்கப்படக் கூடாதவை. ஒன்று போலல்லாத இரண்டு முழுமைகளை ஒப்பிட முயலும்போது தான் பிரச்சினைகள் கிளம்புகின்றன. ஒரே பாலினத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு மனிதப்பிறவிகள் ஒரேமாதிரி இல்லாத போது வெவ்வேறு கருத்துகளையும் வெவ்வேறு தேவைகளையும் கொண்ட வெவ்வேறு பாலினத்தைச் சேர்ந்தவர்களை எவ்வாறு ஒப்பிடமுடியும்.

ஆண்களை மேன்மை வாய்ந்தவராகக் கருதுவதால் ஒரு துப்பாக்கிப் பொம்மையை பெண் குழந்தைக்கும் சமையல் விளையாட்டுப் பொருள்களை ஆண்குழந்தைக்கும் வாங்கிக் கொடுத்த பெற்றோரையோ உறவினரையோ நாங்கள் பார்த்ததில்லை. உலகத்தரம்

வாய்ந்த சமையலாள் (chef) உலகத்தரம் வாய்ந்த சலவைக்காரர் (launderer) போன்ற சில விதிவிலக்குகளைத் தவிர சமையல், துணிகளைத் துவைத்தல் போன்றன அதிகமான சமூகங்களில் பெண்களுக்குரிய கடமைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. அப்படியானால் ஏலவே தீர்மானிக்கப்பட்ட பெண்களின் வேலைகளை ஆண்கள் செய்தால் அது ஆண்மைக்குத் தாழ்வானதாகக் கருதப்படுகிறதா?

நல்ல குணங்களையும் செயல்களையும் கொண்டுள்ள ஒருவன் ஆண்மையுள்ள உண்மையான ஆண் ஆவான். அவன் பிரபலமான "ஹீரோவாகவோ அல்லது ஒரு ஹேர்க்குலிய வீரனாகவோ (கட்டுமஸ்தான உடலுடையவனாக) இருக்க வேண்டுமெனில்லை. அவன் இனிமையானவனாக ஒல்லியானவனாக, கருத்துறுதி கொண்டவனாக மற்றவர்களைப் பற்றி அதிகம் கவனம் செலுத்துபவனாக இருக்கமுடியும். மனைவியை அடிப்பவன் அல்லது குழந்தையை அடிப்பவன் மனிதனாக இருக்கமுடியாது. அவனால் தனது கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இகழ்ச்சி ஏற்படத்தக்க தனது நிலைமையை மாற்றுவதற்கான மகிழ்ச்சியான வழியைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

உலகத்துக்கு ஒரு வீரனாக இருந்தாலும் தனது மனைவியின் கருணையை அன்பை இரக்கத்தை கவனிப்பை பாதுகாப்பை பாலியலைப் பூர்த்தி. செய்ய முடியாத ஒரு வீரனைக் கண்கண்ட தெய்வம் என ஒருமனைவி கருதமாட்டாள் அவன் அவளுக்கு பொருளற்றவனாகவே காணப்படுவான். சரியான நேரத்தில் சரியான விடயத்தை சரியான ஆளுக்கு சரியான முறையில் பொருள் டபொதிந்த முறையில் செய்யும்போதே ஒரு ஆண் தன் ஆண்மைத்துவத்தை வளர்த்துக் கொள்கிறான்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால் ஆண்மையின் பண்புகள் என்பது மற்றவர்களை கவலையின் போதும் துக்கத்தின்போதும் மகிழ்ச்சியாக வைத்திருப்பதாகவும் எந்நேரத்திலும் தன் குடும்பத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் இனத்துக்கும் நாட்டுக்கும் அவன் ஒரு நிவாரணியாகவும் இருத்தலாகும். ■

வடிவேல் பாலேந்திரன்

(மொழிபெயர்ப்பு கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ்)

நான் இப்படித்தான் உருவாகிறேன்...



நீ லச்சட்டைபோட்டு அழகு பார்த்த என் அப்பா அம்மா, நான் விளையாடும் வயதில் காரும் ரெயினும் துவக்கும் தந்து அழகு பார்த்தார்கள். அக்கா விளையாடிய சட்டிபாணை பொம்மை கேட்டு அடம் பிடித்தபோது அடே நீ ஆம்பிளப்பிள்ளையடா... இந்தா பந்து மட்டை அடித்து விளையாடு என்றார்கள். கிறிக்கெட் விளையாட அக்காவைக் கூப்பிட்டபோது, அடேய் அவன் பொம்பிளப்பிள்ளையடா... இதெல்லாம் விளையாடக்கூடாது. வீட்டுக்குள்ளே என் காலத்தைக் களித்தபோது அடேய்... வெளியிலபோய் பிள்ளையளோட சேர்ந்து விளையாடு என்று அனுப்பினர்.

பாடசாலைக்குப் போனபோது, பாபு... இங்க வா... மரத்தில் ஏறி அந்தப் பூவைப் புடுங்கித்தா... நான் புடுங்கித்தாறன் என்று வந்த மாலாவை, ஏய் நீ பொம்பிளப் பிள்ளை அவன் ஏறட்டும் என்றார். ஆசிரியர். இறங்கும்போது மரத்திலிருந்து விழுந்து என் உயிரே போகும் வலி... ஆ... ஐயோ... என்று கத்தியபோது ஏய் நீ ஆம்பிளப்பிள்ளையடா அழாதே... இதெல்லாம் சின்ன விசயம்... என்று தேற்றினார் என் ஆசிரியர்.

வீட்டுக்குப்போனால் அக்காவுடன் ஒரே சண்டை. அவள் விளையாடுவது எதுவும் எனக்குத்தருவதே இல்லை. நகத்துக்கு எல்லாம் கலர் அடிப்பாள். வாயுக்கும் பூசுவாள். எனக்கும் வேணும் எண்டு கேட்டபோது.....சீ.....அசிங்கம்... ஆம்பிள பிள்ள அதெல்லாம் செய்யிறதில்லை... ஏன் அது அசிங்கம்? அக்காவினர் நகம் நல்ல வடிவாதானே இருக்கு. பொம்பிளப்பிள்ளைக்குதான் வடிவு ஆம்பிளப்பிள்ளைக்கு ஏன் அசிங்கம்? எனக்கு விளங்கவேயில்லை.

‘அடேய்...நான் நேரத்துக்கு வீட்டுக்குப்போக வேணும்.’

‘ஏய் இங்க பாற்றா... இவன... பொம்பிளப்பிள்ள மாதிரி நேரத்துக்கு வீட்ட போகவேணுமாம்.’

‘டேய் இங்க வாடா... இங்க வந்து இரு... இப்ப நிறைய பெட்டையள் வருவாளவயள்... நாங்கள் இங்க இருந்து நல்ல முஸ்பாத்தி பாக்கலாம் வாடா... வா...’

‘அங்க பார் அப்பனுக்குப் பின்னால ஒளிஞ்சுகொண்டு ஒண்டு போகுது...எங்கள் கண்டவுடன அதுக்கு வெக்கம்... "நீ ... முன்னால போன நான் பின்னால வாறன்..." பாட்டு படித்தான் என் நண்பன்.

‘ஏன்டா... நீங்கெல்லாம் அக்கா தங்கச்சியுடன் பிறக்கயில்லையோ... ஏன் இப்பிடிச்செய்யிறியள்? நான் போறன் என்று வெளிக்கிட்டன்...’

ஹேய்...இவன் ஒரு பெட்டையடா...

கோபத்துடன் வீட்டுக்கு வந்தன்.

"அக்கா...அக்கா... நீ நோட்டில போகேக்க யாராவது பகிடி பண்ணுறவங்களா?"

"ஓம்ட..... பெடியள் ஏதாவது சொல்லுவாங்கள்..."

"நீ கேட்டுக் கொண்டு சும்மா வாறனியே... ரெண்டு பேச்சுக்குடுக்கலாம்தானே..."

"அந்த வயசுப்பெடியங்களுக்கு அப்பிடித்தான் இருக்கும். நாங்கள் தான் பேசாம போகவேணும்... அதெல்லாம் வயசுக்கோளாறு..."

‘அப்ப எனக்கு அப்பிடி தோலுறது இல்லையே...’

‘ஹி... ஹி... உனக்கு ஏதும் குறைபாடோ தெரியாது...’ அக்கா சொல்லிச் சிரித்தாள்.

எனக்கு கோபம் கோபமாக வந்தது.

பேசாமல் எழும்பி அம்மாவிடம் போனேன்.
அம்மா கஷ்டப்பட்டு இடியப்பம் புளிந்து
கொண்டிருந்தாள்.

‘அம்மா...இஞ்ச விடு நான் புளிஞ்சுதாறன்.’

‘அடேய்... உனக்கு ஏன் இந்த வேலை... நீ போய்
படி அல்லது ரீவி பார்.’

ரீவியை போட்டுவிட்டு முன்னால் உட்கார்ந்தேன்.

‘களைத்துவரும் என் மகனுக்கும் என்
கணவனுக்கும் உற்ற துணை நான் தான்...
நெஸ்ரமோல்ற்... அழகிய பெண் ஒருத்தி
கணவனுக்கும் தன் சின்ன மகனுக்கும் நெஸ்ரமோல்ற்
கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

நான் நினைப்பது விரும்புவது எதுவும்
செய்யமுடியாது காலங்கள் கரைந்தன. என்னை
திட்டமிட்டு யார் யாரோ உருவாக்கியிருப்பதாக
உணர்ந்தேன்.

அக்காவும் திருமணம் முடித்துப் போய்விட்டாள்.

எனக்கும் திருமணம் ஆயிற்று.

‘என்னப்பா... ஒரு சின்ன வேலையையும்
உங்களால செய்ய ஏலாதோ... நான் தனியா...
இங்கயும் வேலை பாத்து வெளியிலயும் போய்
சம்பாதிக்க வேணும்... என்ன வளப்பு வளத்திருக்கிறா
உங்கட அம்மா?’

‘இப்ப உனக்கு என்ன செய்துதர வேணும் எண்டு
சொல்லு...’

‘ஏன் நான் கேட்டாத்தான் நீங்க செய்து தருவீங்க
ளோ? உங்களுக்கு ஏன் தோணயில்ல... நானும்
வெளியில வேலை பாக்கிறன். வீட்டில என்ன என்ன
வேலை இருக்கெண்டு பாத்து நீங்களாவே
செய்யுங்களன். எல்லாத்தையும் நான்
சொல்லித்தானா செய்யோணும்...’

எனக்குத் தலை சுத்துது...

வீட்டில என்ன என்ன வேலை இருக்கும்?
யோசித்துப் பார்த்துக் களைத்துப்போய்த்
தூங்கிவிட்டேன். ■

கௌரி



விடியலும் வெளிச்சமும்

நெஞ்சிலே நெருஞ்சி முள்
தைத்தது போல
சுளிரென்ற
வலி...

சில சுயநல வல்லூறுகளின்
சூட்சிகள் - எனது
சுயத்தைத்
தூக்கி வீசுகின்றன.

ஆனால்...

விடியலுக்கான
அறிகுறி
என்னை
மிக நெருங்கி
வந்துவிட்டது.
நண்பா
நான் மட்டுமல்ல
நீயும் - இனி
இருட்டிலிருந்து
வெளிச்சத்தை நோக்கி.....

யசோதா கணேசன்

